

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 623/2003, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 624/2003, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta (sitruunat)	3
* Komission asetus (EY) N:o 625/2003, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2003, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1623/2000 muuttamisesta	4
* Komission asetus (EY) N:o 626/2003, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2003, kolmansista maista tuotavan mallasohran yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnointitavasta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 säännöksistä poikkeamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2377/2002 muuttamisesta	32
* Komission asetus (EY) N:o 627/2003, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2003, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön	34
* Komission direktiivi 2003/26/EY, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen hyötyajoneuvojen nopeudenrajoittimien ja pakokaasupäästöjen osalta ⁽¹⁾	37
* Komission direktiivi 2003/27/EY, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2003, neuvoston direktiivin 96/96/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen moottoriajoneuvojen pakokaasupäästöjen tarkastuksen osalta ⁽¹⁾	41
* Komission direktiivi 2003/28/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003, vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 94/55/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen neljännen kerran ⁽¹⁾	45

- * **Komission direktiivi 2003/29/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003, vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 96/49/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen neljännen kerran ⁽¹⁾** 47
-

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2003/245/EY:

- * **Komission päätös, tehty 4 päivänä huhtikuuta 2003, komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1113) (Ainoastaan englannin-, ranskan-, hollannin- ja ruotsinkieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)** 48
-

Oikaisuja

- * **Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 346/2003, annettu 24 päivänä helmikuuta 2003, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Ranskan interventioelimen hallussa olevan riisin myymiseksi yhteisön markkinoilla rehuna käytettäväksi (EUVL L 50, 25.2.2003)** 54
- * **Oikaistaan komission päätös 2001/723/EY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 2001, Alitalia-yhtiön pääomapohjan vahvistamisesta (EYVL L 271, 12.10.2001)** 54

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 623/2003,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä huhtikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 7 päivänä huhtikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

<i>(EUR/100 kg)</i>		
CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	85,3
	204	87,3
	212	122,4
	999	98,3
0707 00 05	052	117,7
	068	77,0
	096	48,8
	204	90,1
	999	83,4
0709 10 00	220	187,0
	999	187,0
0709 90 70	052	128,4
	204	96,8
	999	112,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,3
	204	46,0
	212	66,9
	220	41,4
	600	65,8
	624	63,8
	999	56,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	69,0
	388	81,5
	400	115,4
	404	92,0
	508	84,3
	512	89,8
	524	75,5
	528	79,9
	720	103,5
	728	63,3
	999	85,4
0808 20 50	052	74,9
	388	72,8
	512	70,3
	528	64,0
	999	70,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 624/2003,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003,**

B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta (sitruunat)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksen (EY) N:o 47/2003 ⁽²⁾

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1961/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 307/2003 ⁽⁵⁾ vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikkeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät.

- (2) Komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on sitruunoiden osalta vaarassa ylittyä piakkoin. Tämä ylitys olisi vahingollinen hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle.
- (3) Tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 7 päivän huhtikuuta 2003 jälkeen vietyjä sitruunoita koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään sitruunoiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 307/2003 1 artiklan mukaisesti 7 päivän huhtikuuta 2003 jälkeen ja ennen 4 päivää toukokuuta 2003.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä huhtikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUVL L 45, 19.2.2003, s. 4.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 625/2003,**annettu 2 päivänä huhtikuuta 2003,****viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1623/2000 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2585/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 26, 33 ja 36 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1623/2000⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1795/2002⁽⁴⁾, I osaston I luvussa vahvistetaan rypäleiden, rypäleen puristemehujen, tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Saatujen kokemusten perusteella on täsmennettävä tarkemmin tämän järjestelmän ulkopuolelle kuuluvat elintarvikkeet, kevennettävä käyttäjien ja mehun jalostajien hallinnollista taakkaa sekä otettava käyttöön asianmukaiset toimenpiteet mehun käytön valvomiseksi. Tarkastettavien elintarvikkeiden määrien on oltava suuremmat kuin muilla aloilla, koska tuotetta käytetään usein muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä tuet maksetaan.
- (2) On tarpeen oikaista viittaus alkoholipitoisuuden määrittämenetelmään silloin kun kyseessä on tuki, joka maksetaan rypäleen puristemehun käytöstä viinituotteiden alkoholipitoisuuden lisäämiseksi. Jäsenvaltioiden tehtävien helpottamiseksi tukihakemusten hallinnointi olisi annettava niiden tehtäväksi. Yksityiskohtaisen ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi olisi täsmennettävä sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (3) On tarpeen yhdenmukaistaa asetuksen (EY) N:o 1623/2000 soveltamisalaa kuuluvissa eri tukijärjestelmissä maksettavia tukia koskevat säännökset yhdenmukaisen kohtelun varmistamiseksi riitatapauksissa.
- (4) Yksityiskohtaisen ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi viinien yksityiseen varastointiin myönnettävien tukien osalta olisi täsmennettävä valvontaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja vahvistettava sallitut poikkeamat todennettaessa rypäleen puristemehujen, tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen alkoholipitoisuutta. Kyseiseen toimenpiteeseen liittyvien ennakoiden maksamisen helpottamiseksi on tarpeen muuttaa hallinnollista menettelyä.
- (5) Viininvalmistuksen sivutuotteiden tislauksjärjestelmän osalta on suotavaa mukauttaa tukitasot ja hinnat sivutuotteen mukaan ja poistaa kiinteä tuki ja kiinteä hinta. Lisäksi alan rakennemuutoksen vuoksi on syytä sallia, että jäsenvaltiot voivat ulottaa sen poikkeuksen soveltamisalan, joka koskee velvollisuutta toimittaa sivutuotteita tislattavaksi, tiettyihin tuottajaluokkiin.
- (6) Jos jäsenvaltio päättää mukauttaa tuottajan osalta viinin ostohintaa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklassa tarkoitettussa tislauksessa saatavan tuotoksen mukaan, on mahdollistettava tislajalle maksettavan tuen määräajan pidentäminen.
- (7) Taloudellisten toimien asianmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitettun erityisen tislaustoimenpiteen yhteydessä olisi vahvistettava, että interventioelimen tislajalle tuesta maksama ennako rinnastetaan muiden tislauksien osalta säädettyyn tukeen.
- (8) Tislaustoimenpiteiden osalta on poistettava säännös, joka koskee koko tislattavaksi toimitettua viinimäärää edustavan tarkastetun viinimäärän käyttöä. Seuraamusjärjestelmään olisi myös sisällytettävä erityisen tislaustoimenpiteen yhteydessä maksettavat, tukiin rinnastettavat ennakot sekä säädettävä kaikkien eri tislauksen osalta samasta mekanismista, jolla taataan viinin vähimmäisos-tohinta tuottajalle, jos tislaja ei nouda velvoitteitaan.
- (9) Saatujen kokemusten perusteella olisi vahvistettava interventioelinten hallussa olevan, eri tislauksista saadun alkoholin myyntiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. On tarpeen vahvistaa tapauskohtaisesti suurten alkoholimäärien fyysisen siirron määräajat. Myyntimahdollisuuksien lisäämiseksi on tarpeen luopua nykyisistä alkoholin myyntiä koskevista maantieteellisistä rajoituksista. Lisäksi olisi täsmennettävä polttoainealalla käytettävän alkoholin käyttötarkoituksen valvontaa koskevat edellytykset.
- (10) Koska interventioelimenpiteiden hallinto edellyttää, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle monia tietoja, on syytä vahvistaa tiedoksiantamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 345, 29.12.2001, s. 10.⁽³⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.⁽⁴⁾ EYVL L 272, 10.10.2002, s. 15.

(11) Tämän vuoksi on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 1623/2000.

- (12) Tietyillä muutoksilla pyritään selventämään tai täsmentämään nykyisiä säännöksiä, ja ne ovat markkinoilla toimijoille eduksi. Niitä on sovellettava takautuvasti.
- (13) Toisilla muutoksilla pyritään parantamaan yksittäisiä alkoholin myyntitoimia koskevia edellytyksiä. Niitä on sovellettava tämän asetuksen julkaisemisesta alkaen.
- (14) Suurin osa muutoksista on teknisiä muutoksia markkinoiden hallintotoimenpiteisiin. Jälkimmäisiä muutoksia olisi sovellettava ensi viinivuodesta, jotta kuluvan viinivuoden toimet eivät häiriintyisi.
- (15) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1623/2000 seuraavasti:

- 1) Korvataan I osaston I luku seuraavasti:

"I LUKU

VIINIRYPÄLEMEHUN VALMISTUS

3 artikla

Tuen tarkoitus

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 35 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tukea myönnetään jalostajille, jotka:

- a) ovat itse tuottajia tai mukana tuottajien yhteenliittymissä ja jalostavat tai jalostuttavat sadostaan saadut rypäleet sekä kokonaan omasta rypälesadostaan saadun rypäleen puristemehun ja tiivistetyn rypäleen puristemehun viinirypälemehuksi; tai
- b) ostavat suoraan tai välillisesti tuottajilta tai tuottajien yhteenliittymiltä yhteisössä tuotettuja rypäleitä sekä rypäleen puristemehua ja tiivistettyä rypäleen puristemehua niiden jalostamiseksi viinirypälemehuksi.

Rypäleen puristemehun ja tiivistetyn rypäleen puristemehun on oltava peräisin yhteisössä tuotetuista rypäleistä.

4 artikla

Muiden elintarviketuotteiden valmistaminen viinirypälemehusta

Saatu viinirypälemehu tai tiivistetty viinirypälemehu voidaan jalostaa kaikiksi muiksi elintarviketuotteiksi kuin asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä I tarkoitetuksi viiniyttämistä saaduiksi tuotteiksi ja kyseisen asetuksen 35 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuiksi tuotteiksi.

5 artikla

Tuotteita koskevat tekniset vaatimukset

- Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen, viinirypälemehun valmistuksessa käytettyjen raaka-aineiden on oltava laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia sekä viinirypälemehuksi jalostettavaksi soveltuvia.
- Valmistuksessa käytettyjen rypäleen puristemehujen ja käytetyistä rypäleistä saatujen puristemehujen tiheyden 20 celsiusasteessa on oltava 1,055—1,100 grammaa kuutiokeskimetriä kohti.
- Viinirypälemehun on siitä elintarvikkeita valmistettaessa täytettävä neuvoston direktiivin 2001/112/ETY (*) säännökset.

6 artikla

Jalostajiin sovellettavat hallinnolliset yksityiskohtaiset säännöt valvonnan varmistamiseksi

- Jalostajan, joka valmistaa viinirypälemehua koko viinivuoden aikana, on toimitettava viinirypälemehuksi jalostamista koskeva ohjelma jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen kunkin viinivuoden alkua. Kun jalostaja aloittaa viinirypälemehun valmistustoiminnan ensimmäistä kertaa viinivuoden alkamisen jälkeen, ohjelma on laadittava ennen kyseisen toiminnan aloittamista.

Jalostusohjelmaan kuuluvat seuraavat osat:

- jalostukseen tarkoitettujen raaka-aineiden luonne (rypäleet, rypäleen puristemehu, tiivistetty rypäleen puristemehu);
- jalostukseen tarkoitettujen rypäleen puristemehujen ja tiivistettyjen rypäleen puristemehujen varastointipaikka;
- jalostuspaikka.

- Jalostajan, joka valmistaa viinirypälemehua ainoastaan määrättyinä päivinä, on toimitettava jalostusilmoitus jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kolme työpäivää ennen näiden toimintojen aloittamista.

Jalostusilmoitukseen kuuluvat seuraavat osat:

- edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa edellytetyt tiedot;
- jalostettaviksi tarkoitettujen viinirypäleiden, rypäleen puristemehujen tai tiivistettyjen rypäleen puristemehujen määrä;
- rypäleen puristemehujen ja tiivistettyjen rypäleen puristemehujen tiheys;
- jalostustoimenpiteiden aloituspäivä ja arvioitu kesto.

Ilmoituksen on koskettava seuraavia vähimmäismääriä:

- 1,3 tonnia viinirypäleitä;
- 10 hehtolitraa rypäleen puristemehuja;
- 3 hehtolitraa tiivistettyä rypäleen puristemehuja.

- Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat pyytää jalostajilta täydentäviä tietoja.

4. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tekee 1 ja 2 kohdassa säädettyihin ohjelmiin ja ilmoituksiin hyväksymismerkinnän ja lähettää niistä jalostajalle jäljennökset.

5. Jäsenvaltiot voivat 1, 2 ja 3 kohdasta poiketen säätää yksinkertaistetuista menettelyistä, kun kyseessä on jalostaja, joka käyttää viinivuoden aikana enintään viisi tonnia rypäleitä tai 40 hehtolitralta rypäleen puristemehuja tai 12 hehtolitralta tiivistettyjä rypäleen puristemehuja.

6. Jalostajan on pidettävä varastokirjanpitoa. Siitä ilmevät erityisesti seuraavat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 70 artiklassa tarkoitettujen saateasiakirjojen tai rekisterien mukaiset tiedot:

- laitoksille päivittäin saapuneiden raaka-aineiden määrä ja tiheys sekä tarvittaessa myyjän nimi ja osoite;
- päivittäin käytettyjen raaka-aineiden määrä ja tiheys;
- päivittäin tuotettujen viinirypälemehujen määrä;
- päivittäin laitoksilta lähteneen viinirypälemehun määrä sekä vastaanottajan nimi ja osoite tai jalostajan itse päivittäin käyttämien viinirypälemehujen määrä.

Varastokirjanpitoon liittyvät todistusasiakirjat on annettava valvontaelinten käyttöön kaikkien tarkastusten yhteydessä.

7 artikla

Käyttäjiiin sovellettavat hallinnolliset yksityiskohtaiset säännöt valvonnan varmistamiseksi

1. Tätä lukua sovellettaessa 'käyttäjällä' tarkoitetaan toimijaa, joka suorittaa jonkin seuraavista toiminnoista: viinirypälemehun tai tiivistetyn viinirypälemehun pullotus tai pakkaus, varastointi aiempia tai myöhempiä toimenpiteitä suorittavalle yhdelle tai useammalle yritykselle myyntiä varten tai muiden elintarviketuotteiden valmistus kyseisestä viinirypälemehusta.

Nämä toiminnot voi tehdä myös 3 artiklassa tarkoitettu jalostaja.

2. Käyttäjän on toimitettava purkamispaikan toimivaltaisille viranomaisille kirjallinen sitoumus olla jalostamatta viinirypälemehua asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä I tarkoitetuksi viininvalmistuksesta peräisin oleviksi tuotteiksi tai kyseisen asetuksen 35 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuksi tuotteiksi.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseisen sitoumuksen esittämistä koskevat edellytykset. Sitoumus on kuitenkin toimitettava ennen viinirypälemehun tai tiivistetyn viinirypälemehun käyttöä ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettua tukihakemuksen jättämisestä.

Vienti katsotaan tämän sitoumuksen mukaiseksi.

3. Jos jalostaja lähettää viinirypälemehun yhteisössä jollekin käyttäjälle:

- jalostajan on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun saateasiakirjaan, onko jalostaja jo tehnyt tai aikoo se tehdä viini-

rypälemehun valmistamisesta tukihakemuksen, sekä kyseisen hakemuksen tosiasiallinen tai suunniteltu jättöpäivä;

- käyttäjän on lähetettävä kyseinen saateasiakirja purkamispaikan toimivaltaiselle viranomaiselle viidentoista päivän kuluessa tuotteen vastaanotosta;
- jos käyttäjä lähettää vastaanottamansa mehun edelleen jollekin toiselle toimijalle yhteisössä, kyseisen käyttäjän on allekirjoituttava tällä toisella toimijalla kirjallinen sitoumus ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua määrääjassa;
- kyseisen kirjallisen sitoumuksen vastaanotettuaan toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä asianmukaisella hyväksymismerkinnällä varustetun saateasiakirjan jäljennös takaisin asianomaiselle viinirypälemehun jalostajalle 30 päivän kuluessa sitoumuksen vastaanotosta.

4. Komission asetuksen (EY) N:o 2729/2000 (**) 2 artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä riskianalyysin perusteella viinivuoden aikana pistokokein tarkastuksia varmistuakseen, että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sitoumusta noudatetaan. Tarkastusten on koskettava vähintään 10:tä prosenttia määrästä, joista on edellisen viinivuoden aikana pyydytty tekemään tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetty hyväksymismerkintä saateasiakirjoihin.

8 artikla

Tukihakemus

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jalostajan on esitettävä tukihakemus jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua viinivuoden loppumisesta. Hakemuksen mukana on oltava seuraavat asiakirjat:

- jäljennös hyväksymismerkinnällä varustetusta jalostusohjelmasta;
- jäljennös tai yhteenveto 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kirjanpidosta. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että valvontaelin tekee hyväksymismerkinnän kyseiseen jäljennökseen tai yhteenvetoon.

Jäsenvaltiot voivat vaatia lisäasiakirjoja.

2. Edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua jalostajan on esitettävä tukihakemus jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua jalostustoimintojen loppumisesta. Hakemuksen mukana on oltava seuraavat asiakirjat:

- jäljennös hyväksymismerkinnällä varustetusta jalostusilmoituksesta;
- jäljennös tai yhteenveto 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kirjanpidosta. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että valvontaelin tekee hyväksymismerkinnän kyseiseen jäljennökseen tai yhteenvetoon.

Tukihakemuksessa on ilmoitettava tosiasiallisesti jalostettu raaka-ainemäärä ja jalostustoimintojen päättymispäivämäärä.

3. Asianomaisen jalostajan on esitettävä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kuuden kuukauden kuluessa tukihakemuksen jättämisestä:

a) jäljennös 7 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetystä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymismerkinnällään varustamasta saateasiakirjasta;

b) jäljennös saateasiakirjasta, jossa tulliviranomaisen leima vahvistaa vientitapahtuman.

4. Jäsenvaltiot voivat 1 ja 2 kohdasta poiketen säätää yksinkertaistetuista menettelyistä, kun kyseessä on jalostaja, joka käyttää viinivuoden aikana enintään viisi tonnia rypäleitä tai 40 hehtolitralta rypäleen puristemehuja tai 12 hehtolitralta tiivistettyjä rypäleen puristemehuja. Kyseiset menettelyt on saatava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa viinivuoden päättymisestä.

9 artikla

Tuen määrät ja tukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja tiivistettyjen rypäleen puristemehujen käyttöä koskevat tuet vahvistetaan tosiasiallisesti käytettyjen raaka-aineyksiköiden mukaisesti seuraavasti:

a) viinirypäleet:	4,952 euroa 100 kiloa kohti;
b) rypäleen puristemehut:	6,193 euroa hehtolitralta;
c) tiivistetyt rypäleen puristemehut:	21,655 euroa hehtolitralta.

2. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta tukea ei makseta lainkaan raaka-ainemäärästä, jotka ylittävät seuraavan raaka-aineen ja saadun viinirypälemehun välisen suhteen:

a) 1,3 100 kilogrammalta rypäleitä hehtolitralta kohti;
b) 1,05 hehtolitralta rypäleen puristemehuja hehtolitralla kohti;
c) 0,30 hehtolitralta tiivistettyjä rypäleen puristemehuja hehtolitralta kohti.

Tiivistettyä viinirypälemehua tuottaessa kyseiset kertoimet kerrotaan viidellä.

10 artikla

Tuen maksaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on maksettava tuki kolmen kuukauden kuluessa 8 artiklassa tarkoitettujen vaadittavien asiakirjojen esittämisestä.

11 artikla

Ennakon myöntäminen

1. Jalostaja voi pyytää ennakkona määrää, joka vastaa 9 artiklassa tarkoitettua tukea laskettuna niiden raaka-aineiden osalta, joiden saapumisesta omiin laitoksiinsa jalostaja on toimittanut todisteet, sillä edellytyksellä, että jalostaja antaa vakuuden toimivaltaiselle viranomaiselle. Vakuuden suuruus on 120 prosenttia mainitusta määrästä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on maksettava ennako kolmen kuukauden kuluessa vakuuden asettamista koskevan todisteen esittämisestä. Ennakkoa ei kuitenkaan makseta ennen kyseessä olevan viinivuoden 1 päivää tammikuuta.

3. Sen jälkeen kun toimivaltainen viranomais on tarkastanut tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettavat vaadittavat asiakirjat, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan kokonaan tai osittain asetuksen (ETY) N:o 2220/85 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11 a artikla

Seuraamukset ja ylivoimaiset esteet

1. Jos jalostaja esittää 8 artiklassa tarkoitettuja vaadittavia asiakirjoja kuuden kuukauden kuluessa kyseisessä artiklassa tarkoitettuna määräajan päättymisestä, tukea vähennetään 30 prosenttia.

Jos jalostaja esittää nämä asiakirjat yli kuuden kuukauden kuluttua, tukea ei myönnetä lainkaan.

2. Jos tarkastuksessa havaitaan, että käyttäjä ei ole noudattanut 7 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja sitoumuksia, tuki peritään takaisin jalostajalta. Jos käyttäjän kotipaikka ei ole samassa jäsenvaltiossa kuin jalostajan kotipaikka, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava sitoumusten noudattamatta jättämisestä jalostajan kotipaikkana olevalle jäsenvaltiolle.

3. Jos havaitaan, että jalostaja ei ole noudattanut sille tämän luvun nojalla kuuluvia muita velvoitteita kuin velvoitetta jalostaa tukihakemuksen kohteena olevat raaka-aineet viinirypälemehuksi, tukea vähennetään, paitsi jos kyseessä on ylivoimainen este. Kyseessä olevan jäsenvaltion on vahvistettava vähennyksen määrä.

4. Jos tosiasiallisesti käytetty raaka-ainemäärä on 95—99,9 prosenttia määrästä, jolle ennakkoa on maksettu, 11 artiklassa tarkoitettu vakuus menetetään viinivuonna jalostamatta jääneeltä osuudelta.

Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus menetetään kokonaan, jos tosiasiallisesti käytetty raaka-ainemäärä on alle 95 prosenttia määrästä, jolle ennakkoa on maksettu.

5. Ylivoimaisten esteiden osalta jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä toimenpiteet, jotka se arvioi tarkoituksenmukaisiksi esitettyjen perusteiden perusteella. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle.

(*) EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58.

(**) EYVL L 316, 15.12.2000, s. 16.”

2) Korvataan 13 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden potentiaalinen alkoholipitoisuus määritetään soveltamalla tämän asetuksen liitteessä I olevan vastaavuustaulukon tietoja lukuihin, jotka on saatu refraktometrillä 20 celsiusasteessa komission asetuksen (ETY) N:o 558/93 (*) liitteessä säädettyä menetelmää käyttäen.

Toimivaltaisten viranomaisten tekemien tarkastusten yhteydessä sallitaan 0,2 prosentin poikkeama.

(*) EYVL L 58, 11.3.1993, s. 50.”

3) Lisätään 14 artiklaan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää mahdollisuudesta esittää useampia tukihakemuksia, kun nämä hakemukset koskevat osaa alkoholipitoisuuden lisäämistä.”

4) Lisätään 14 a artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavan valvonnan varmistamiseksi edellytetyt toimenpiteet, jotta erityisesti alkoholipitoisuuden lisäämiseen tähtäävissä toiminnoissa käytettävän tuotteen tunnistetiedot ja määrä sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä V olevan C ja D kohdan säännösten noudattaminen voidaan todentaa.

2. Tuottajien on sallittava milloin tahansa 1 kohdassa tarkoitettu valvonta.”

5) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Tuen maksaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on maksettava tuki kuluvan viinivuoden päättymisen jälkeen viimeistään 31 päivänä elokuuta.”

6) Korvataan 29 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) luku, joka on saatu asetuksen (ETY) N:o 558/93 liitteessä tarkoitettujen menetelmien mukaisesti käytetyillä refraktometrillä 20 celsiusasteen lämpötilassa. Sovelletaan sallittua poikkeamaa. Sallittu poikkeama on 0,5 rypäleen puristemehujen ja 1 tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen osalta.”

7) Korvataan 34 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Sopimuksen kohteena oleville tuotteille voidaan tehdä ainoastaan niiden säilyvyyden kannalta välttämättömät viinivalmistusmenetelmät ja -käsittelyt,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Sopimukseen merkittyjen määrien vaihtelu sallitaan. Sallittu poikkeama on kaksi prosenttia viinin ja kolme prosenttia rypäleen puristemehujen, tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen osalta. Jos sammioita vaihdetaan, edellä mainittuja sallittuja poikkeamia korotetaan vastaavasti kolmeen ja neljään prosenttiin.”

8) Lisätään 35 a artikla seuraavasti:

”35 a artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavan valvonnan varmistamiseksi edellytetyt toimenpiteet, jotta erityisesti sopimuksen kohteena olevan tuotteen tunnistetiedot ja määrä sekä 34 artiklan säännösten noudattaminen voidaan todentaa.

2. Tuottajien on sallittava milloin tahansa 1 kohdassa tarkoitettu valvonta.”

9) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

”37 artikla

Tuen maksaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on maksettava tuki kolmen kuukauden kuluessa varastointisopimuksen päättymisestä.

2. Jos sopimus irtisanotaan 33 tai 35 artiklan mukaisesti, tuki maksetaan suhteessa sopimuksen tosiasialliseen keston. Toimivaltaisen viranomaisen on maksettava tuki kolmen kuukauden kuluessa sopimuksen irtisanomisesta.”

10) Korvataan 38 artikla seuraavasti:

”38 artikla

Ennakon myöntäminen

1. Tuottaja voi pyytää ennakkoa, jos hän on asettanut toimivaltaiselle viranomaiselle 120 prosenttia ennakosta olevan vakuuden. Ennakon määrä lasketaan kyseessä olevalle tuotteelle 25 artiklassa tarkoitettujen tuen määrän perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 32 artiklan soveltamista.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on maksettava ennakko kolmen kuukauden kuluessa vakuuden asettamista koskevan todisteen esittämisestä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ennakko vapautetaan, kun toimivaltainen viranomainen on maksanut tuen.

Jos tuki on perusteeton 36 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ennakko pidätetään kokonaisuudessaan.

Jos 36 artiklan 1 kohdan b alakohta sovellettaessa vahvistetun tuen määrä on pienempi kuin jo maksettu ennakko, vakuudesta vähennetään 120 prosenttia siitä maksetusta määrästä, joka ylittää maksettavan tuen. Näin pienennetty vakuus vapautetaan kolmen kuukauden kuluessa sopimuksen päättymisestä.

Jäsenvaltioiden on tehtävä tarvittavat mukautukset, jos 29 artiklan 5 kohdan i alakohdassa tarkoitettua lauseketta sovelletaan.”

11) Korvataan 43 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on tässä osastossa tarkoitettujen tislaustoimien soveltamisen yhteydessä toteutettava tarvittavat toimenpiteet toisessa kohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi.”

12) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseinen toimitus on toteutettava ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräpäivää.”

b) Poistetaan 2 kohta.

13) Korvataan 46 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) C-viininviljelyvyöhyke: 2 litraa puhdasta alkoholia todellisen tai potentiaalisen alkoholipitoisuuden mukaan 100 kilogrammaa kohden silloin kun puristejäännös saadaan sellaisen lajikkeen rypäleistä, jonka kyseinen hallintoyksikkö on luokitellut kuuluvaksi muuhun kuin viinivalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeisiin; 2,8 litraa puhdasta alkoholia todellisen tai potentiaalisen alkoholipitoisuuden mukaan 100 kilogrammaa kohden silloin kun puristejäännös saadaan sellaisen lajikkeen rypäleistä, jonka kyseinen hallintoyksikkö on luokitellut kuuluvaksi yksinomaan viinivalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeisiin;”

14) Korvataan 48 artikla seuraavasti:

”48 artikla

Tislaajalle maksettava tuki

1. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 artiklan 11 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuen määrä vahvistetaan tilavuusprosentteina ilmoitetun alkoholipitoisuuden mukaan hehtolitralla tislattua tuotetta:

a) neutraali alkoholi:

- puristejäännöksestä valmistettu: 0,8453 euroa;
- viinistä ja viinisakasta valmistettu: 0,4106 euroa;

b) puristejäännöksestä valmistettu alkoholijuoma, tisle ja puristejäännöksestä valmistettu raaka alkoholi, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 52 tilavuusprosenttia: 0,3985 euroa;

c) viinistä valmistettu alkoholijuoma sekä viinistä ja viinisakasta valmistettu raaka alkoholi: 0,2777 euroa.

Jos tislaaja esittää todisteet siitä, että tisle tai raaka alkoholi, jonka on valmistettu puristejäännöstä tislaamalla, on käytetty muutoin kuin rypäleen puristejäännöksestä tislattuna alkoholijuomana, tälle voidaan maksaa lisämäärä, joka on 0,3139 euroa hehtolitralla tilavuusprosentteina ilmoitettua alkoholia.

2. Tukea ei makseta lainkaan niistä tislattavaksi toimitetuista viinimääristä, jotka ylittävät yli kahdella prosentilla 45 artiklan tarkoitettua tuottajan velvoitteen.”

15) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tuottajat, joiden omista laitoksista saatu tuotanto kuluvana viinivuonna on enintään 25 hehtolitraa, eivät voi toteuttaa toimitusta.”

b) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 artiklan 8 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat säätää koko alueensa tai jonkin alueensa osan osalta, että tuottajat, jotka eivät ylitä määriteltävää tuotantotasoa omista laitoksistaan itse saamansa tuotannon osalta, voivat täyttää velvoitteen toimittaa tämän saman artiklan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja sivutuotteita poistamalla kyseiset tuotteet valvonnan alaisena. Kyseinen tuotantotaso ei voi kuitenkaan olla suurempi kuin 80 hehtolitraa viiniä tai rypäleen puristemehua.”

16) Korvataan 58 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tuottajat, joita koskee jokin 45 ja 54 artiklassa tarkoitettu toimitusvelvoite ja jotka ovat viimeistään asianomaisen viinivuoden 15 päivänä heinäkuuta toimittaneet vähintään 90 prosenttia heidän velvoitteitaan vastaavasta tuotemäärästä, voivat täyttää velvoitteensa toimittamalla loppumäärän ennen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen vahvistamaa päivämäärää. Kyseinen päivämäärä ei voi olla myöhäisempi kuin seuraavan viinivuoden 31 päivä heinäkuuta.”

17) Muutetaan 60 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 5 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika on seitsemän kuukautta silloin kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklassa tarkoitettu tislauksen ja silloin kun jäsenvaltio soveltaa 55 artiklan 2 kohdassa säädettyä ostohinnan erittelyä hehtaaruotoksen mukaan.”

b) Poistetaan 6 kohta.

18) Muutetaan 62 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Hinta, jonka toimivaltainen viranomainen maksaa toimitetusta tuotteesta tislaajalle, vahvistetaan tilavuusprosentteina ilmoitetun alkoholipitoisuuden mukaan hehtolitralla seuraavasti:

a) asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 artiklassa säädetty tislauksen:

- puristejäännöksestä valmistetun raa'an alkoholin hinta: 1,872 euroa,
- viinistä ja viinisakasta valmistetun raa'an alkoholin hinta: 1,437 euroa.

b) asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklassa säädetty tislauksen:

- viinistä valmistetun raa'an alkoholin hinta: 1,799 euroa.

Kun alkoholi varastoidaan laitokseen, jossa se on saatu, kyseisistä hinnoista vähennetään 0,5 euroa tuotteen hehtolitralta kohti.”

b) Poistetaan 3 kohta.

- 19) Lisätään 67 artiklan 1 kohtaan kolmas alakohta seuraavasti:

”Tislaajalle siitä hinnasta maksettava ennakko, joka interventioelimen on tälle maksettava ja josta voidaan säätää asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitettun tislauksen yhteydessä, rinnastetaan toisessa alakohdassa tarkoitettuun tukeen.”

- 20) Poistetaan 73 artiklan 2 kohta.

- 21) Muutetaan 74 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Interventioelin perii takaisin tuottajalta tislaajalle maksettua tukea tai ennakkoa vastaavan määrän kokonaan tai osittain, jos tuottaja ei täytä kyseisen tislauksen osalta yhteisön säännöksissä säädettyjä edellytyksiä jostain seuraavista syistä:

- a) Kyseinen tuottaja ei ole toimittanut sato-, tuotanto- tai varastoilmoitusta vahvistetussa määräajassa.
- b) Tuottaja on toimittanut jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle puutteellisen tai virheellisen sato-, tuotanto- tai varastoilmoituksen, ja puuttuvat tai virheelliset tiedot ovat olennaisia kyseessä olevan toimenpiteen soveltamiseksi.
- c) Tuottaja ei ole täyttänyt asetuksen (EY) N:o 1493/1999 37 artiklassa vahvistettuja velvoitteita, ja rikkominen on todettu tai siitä on ilmoitettu tislaajalle aiempiin ilmoituksiin perustuvan vähimmäishinnan maksamisen jälkeen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyssä tapauksessa takaisin perittävä määrä määritetään komission asetuksen (EY) N:o 1282/2000 (*) 12 artiklan sääntöjen mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyssä tapauksessa takaisin perittävä määrä määritetään asetuksen (EY) N:o 1282/2001 13 artiklan sääntöjen mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyssä tapauksessa takaisin perittävä määrä on tislaajalle maksettu tuki tai ennakko kokonaisuudessaan.

(*) EYVL L 58, 11.3.1993, s. 50.”

- b) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos todetaan, että tislaaja ei ole maksanut ostohintaa tuottajalle 65 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua määräajassa, interventioelin maksaa tuottajalle ennen kyseistä viinivuotta seuraavaa 1 päivää kesäkuuta tukea tai ennakkoa vastaavan määrän tarvittaessa tuottajajäsenvaltion interventioelimen välityksellä. Tässä tapauksessa tislaajalle ei makseta lainkaan tukea tai ennakkoa.”

- 22) Korvataan 86 artikla seuraavasti:

”86 artikla

Tarjouskilpailun avaaminen

Komissio voi avata asetuksen (EY) N:o 1493/1999 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen neljän kuukauden jaksoissa useita tarjouskilpailuja tiettyihin kolmansiin maihin yksinomaan polttoainealalla käytettäväksi suuntautuvaa vientiä varten. Kyseinen alkoholi on tuotava, siitä on poistettava vesi jossakin kolmannessa maassa, ja se on käytettävä yksinomaan polttoainealalla jossakin kolmannessa maassa.”

- 23) Muutetaan 91 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 7 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Siirtomääräyksessä vahvistetaan määräpäivä, johon mennessä alkoholi on siirrettävä kyseisen interventioelimen varastoista. Siirtämisen määräpäivä voi olla enintään 8 päivää siirtomääräyksessä vahvistettua määräpäivää myöhäisempi. Jos siirtomääräys kuitenkin koskee yli 25 000:ta hehtolitraa, kyseinen määräpäivä voi olla kahdeksan päivää mutta enintään viittätoista päivää myöhäisempi.”

- b) Korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Alkoholi on siirrettävä fyysisesti pois interventioelimen varastoista määräajassa, josta säädetään tarjouskilpailun avaamisen yhteydessä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

- 24) Korvataan 93 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Alkoholi on siirrettävä fyysisesti pois interventioelimen varastoista määräajassa, josta säädetään huutokautasta ilmoittamisen yhteydessä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

- 25) Poistetaan 95 artiklan 3 kohta.

- 26) Lisätään 101 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun alkoholia myydään yksinomaan polttoainealan käyttöön kolmansissa maissa, alkoholin tosiasiallista käyttöä on valvottava siihen saakka, kun alkoholi sekoitetaan denaturointiaineen kanssa määrämaassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Jos alkoholia myydään bioetanolina käytettäväksi yhteisössä, tarkastuksia on tehtävä siihen saakka, kun kyseisen alkoholin ottaa vastaan bioetanolia käyttävä polttoaineenjakelu yritys tai 92 artiklassa tarkoitettu hyväksytty yritys silloin kun se takaa kolmannessa kohdassa tarkoitettun valvonnan siitä alkaen, kun se ottaa vastaan viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisen alkoholin on jäätävä sellaisen virallisen laitoksen valvontaan, joka takaa sen käytön polttoainealalla, sillä tuote kuuluu erityiseen verojärjestelmään, jossa määrätään tästä loppukäytöstä.”

(*) EYVL L 176, 29.6.2001, s. 14.

27) Lisätään IV osastoon 102 a artikla seuraavasti:

"102 a artikla

Maksumääräajoista poikkeaminen

Jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tässä asetuksessa vahvistettuja maksumääräaikoja koskevista säännöksistä voidaan poiketa niissä tapauksissa, joissa kyseinen viranomaislain epäilee vakavasti tuensaajan tukikelpoisuutta. Tällöin toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä vaadittavat tarkastukset ja maksettava tuki vasta sen jälkeen, kun tukikelpoisuus on vahvistettu."

28) Korvataan 103 artikla seuraavasti:

"103 artikla

Tiedonannot komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viinien ja rypäleen puristemehujen asetuksen (EY) N:o 1493/1999 III osaston I luvussa tarkoitettujen yksityisen varastoinnin tukien osalta

a) viimeistään sopimusten tekovuotta seuraavan viinivuoden 31 päivänä joulukuuta niiden rypäleen puristemehujen määrät, jotka on jalostettu tiivistetyksi rypäleen puristemehuksi tai puhdistetuksi tiivistetyksi rypäleen puristemehuksi sopimuksen voimassaoloaikana, sekä tällä tavoin saadut määrät;

b) viimeistään kuluvan viinivuoden 5 päivänä maaliskuuta tuotemäärät, jotka ovat sopimusten alaiset 16 päivänä helmikuuta.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava loka-, joului-, huhti-, kesä- ja elokuun lopussa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27, 28 ja 30 artiklassa tarkoitettujen tislauksen osalta

a) edeltävien kahden kuukauden aikana tislattujen viini- ja viinisakkamäärät sekä tislausta varten väkevöityjen viinien määrät;

b) neutraalin alkoholin, raa'an alkoholin ja tislattujen alkoholijuomien mukaan eriteltyinä alkoholin määrät, jotka

- on tuotettu edellisen jakson aikana,
- interventioelimet ovat ottaneet haltuunsa edellisen jakson aikana,
- interventioelimet ovat myyneet edellisen jakson aikana, sekä näistä määristä viety osuus ja sovelletut myyntihinnat,
- ovat interventioelinten hallussa edellisen jakson lopussa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava jokaisen kuukauden lopussa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 31 artiklassa tarkoitettujen, interventioelimen haltuunsa ottaman alkoholin myynnin osalta

a) edellisen kuukauden aikana tarjouskilpailun perusteella fyysisesti siirretyt alkoholimäärät;

b) edellisen kuukauden aikana huutokaupan perusteella fyysisesti siirretyt alkoholimäärät.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava jokaisen kuukauden lopussa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklassa säädetyn tislauksen osalta

a) edellisen kuukauden aikana tislattujen viinimäärät;

b) alkoholimäärät, joille maksettiin edellisessä kuussa toisistaista tukea.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään kuluvaa viinivuotta seuraavan viinivuoden 31 päivänä joulukuuta asetuksen (EY) N:o 1493/1999 34 artiklassa tarkoitettujen, väkevöimiseen käytettäviä tiivistettyjä rypäleen puristemehuja ja puhdistettuja tiivistettyjä rypäleen puristemehuja koskevien tukien osalta

a) tukea saaneiden tuottajien lukumäärä;

b) väkevöidyt viinimäärät;

c) tässä tarkoituksessa käytettyjen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen ja puhdistettujen tiivistettyjen rypäleen puristemehujen määrät ilmoitettuna alkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina hehtolitralta kohden sekä eriteltyinä sen viininviljelyvyöhykkeen mukaan, jolta ne on saatu.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta edelliseltä viinivuodelta asetuksen (EY) N:o 1493/1999 35 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen, viinirypälemehun tai muiden kyseisestä viinirypälemehusta saatavien elintarviketuotteiden valmistamiseksi myönnettävien tukien osalta

a) raaka-aineiden määrät, joille on haettu tukea, eriteltyinä niiden luonteen mukaan;

b) raaka-aineiden määrät, joille on myönnetty tukea, eriteltyinä niiden luonteen mukaan.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta edelliseltä viinivuodelta asetuksen (EY) N:o 1493/1999 35 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen, eräiden tuotteiden valmistukseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa myönnettävien tukien osalta

a) rypäleen puristemehun ja tiivistetyn rypäleen puristemehun määrät, joille on haettu tukea, eriteltyinä sen viininviljelyvyöhykkeen mukaan, jolta ne on saatu;

b) rypäleen puristemehun ja tiivistetyn rypäleen puristemehun määrät, joille on myönnetty tukea, eriteltyinä sen viininviljelyvyöhykkeen mukaan, jolta ne on saatu;

c) jalostajien ja toimijoiden rypäleen puristemehusta ja tiivistetystä rypäleen puristemehusta maksamat hinnat.

8. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi

a) viimeistään 30 päivänä huhtikuuta edelliseltä viinivuodelta tapaukset, joissa tislajaat tai tislausta varten väkevöidyn viinin valmistajat eivät ole noudattaneet velvoitteitaan, sekä tämän vuoksi toteutetut toimenpiteet;

b) 10 päivää ennen kunkin vuosineljänneksen loppua toimivaltaisten viranomaisten tekemät päätökset ylivoimaista estettä koskevaan lausekkeeseen liittyvistä hakeuksista ja niiden tässä tarkoituksessa toteuttamat toimenpiteet tässä asetuksessa tarkoitetuissa tapauksissa."

29) Korvataan liitteen I otsikko seuraavasti:

2 artikla

"Vastaavuustaulukko: potentiaalinen alkoholipitoisuus ja luku, joka on saatu asetuksen (ETY) N:o 558/93 liitteessä säädetyn menetelmän mukaisesti käytetyllä refraktometrillä 20 celsiusasteen lämpötilassa".

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklan 7, 16, 19, 20, 21 ja 29 kohtaa sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2000.

Asetuksen 1 artiklan 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 27 ja 28 kohtaa sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2003.

30) Korvataan liite IV tämän asetuksen liitteellä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

"LIITE IV

YHTEISÖN MÄÄRITYSMENETELMÄ NEUTRAALIA ALKOHOLIA VARTEN

I YLEISTÄ

Tätä liitettä sovellettaessa:

- a) toistettavuusraja on arvo, jota pienempi on tietyllä todennäköisyydellä kahden samoissa olosuhteissa (sama suorittaja, sama välineistö, sama laboratorio ja lyhyt aikaväli) saadun yksittäisen tuloksen välisen erotuksen itseisarvo;
- b) uusittavuusraja on arvo, jota pienempi on tietyllä todennäköisyydellä kahden erilaisissa olosuhteissa (eri suorittaja, eri välineistö ja/tai eri laboratorio ja/tai eri ajankohta) saadun yksittäisen tuloksen välisen erotuksen itseisarvo.

'Yksittäisellä tuloksella' tarkoitetaan arvoa, joka saadaan käyttämällä yhteen näytteeseen yhden kerran täydellisesti standardisoitua koemenetelmää. Jos muuta ei ilmoiteta, todennäköisyys on 95 prosenttia.

II MENETELMÄT

Johdanto

1 NÄYTTEEN ESİKÄSITTELY MÄÄRITYSTÄ VARTEN

1.1 Yleistä

Määritettävän laboratorionäytteen tilavuuden on yleensä oltava 1,5 l, jollei erityismäärityksessä tarvita suurempaa näytemäärää.

1.2 Näytteen esikäsitteily

Näyte on homogenoitava ennen määrittystä.

1.3 Säilyttäminen

Esikäsitelty näyte on aina sijoitettava ilmatiiviiseen ja kosteudelta eristettyyn säiliöön ja säilytettävä sellaisissa olosuhteissa, että sen pilaantuminen vältetään: varsinkaan korkkiaineesta, kumista ja muovista valmistetut korkit eivät saa joutua suoraan kosketukseen alkoholin kanssa, ja vahan käyttö on ehdottomasti kielletty.

2 REAGENSIT

2.1 Vesi

2.1.1 Kun liuosten valmistamisen, laimentamisen tai huuhtomisen yhteydessä mainitaan vesi, olisi käytettävä tislattua tai vähintään vastaavan puhtausasteen omaavaa demineralisoitua vettä.

2.1.2 Kun mainitaan 'liuottaminen' tai 'paimentaminen' ilman, että annetaan lisäohjeita reagenssista, on kyseessä vesiliuos.

2.2 Kemikaalit

Kaikkien kemikaalien on oltava puhtausasteeltaan analyttistä reagenssilaatua, jollei toisin määrätä.

3 VÄLINEISTÖ

3.1 Välineistöluettelo

Välineistöluettelossa mainitaan vain erityiseen käyttöön tarkoitetut välineet tai tiettyä erityisvaatimusta vastaavat välineet.

3.2 Analyysivaa'at

'Analyysivaa'alla' tarkoitetaan tarkkuusvaakaa, jonka punnitustarkkuus on vähintään 0,1 mg.

4 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

4.1 Tulokset

Määrittyselosteessa mainittu tulos edustaa vähintään kahden määrittäksen keskiarvoa, jotka on voitu toteuttaa tyydyttävällä toistettavuudella (r-kerroin).

4.2 Tulosten laskeminen

Tulokset on laskettava grammoina hehtolitrassa 100-tilavuusprosenttista etanolia, jollei muuta määrätä.

4.3 Merkitsevien numeroiden määrä

Tuloksessa ei saa olla enempää merkitseviä numeroita kuin käytetyn määrittämenetelmän tarkkuus sallii.

Menetelmä N:o 1: alkoholipitoisuuden määrittäminen

Alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina määritetään voimassa olevien kansallisten säännösten mukaisesti tai kiistojen yhteydessä alkoholometrillä tai alkoholohydrometrillä, jotka määritetään alkoholometrejä ja alkoholohydrometrejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/765/ETY⁽¹⁾.

Alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina ilmoitetaan prosentteina tilavuudesta alkoholipitoisuustaulukoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/766/ETY⁽²⁾ mukaisesti.

Menetelmä N:o 2: värin ja kirkkauden arviointi

1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Menetelmällä voidaan arvioida neutraalin alkoholin väri ja kirkkaus.

2 MÄÄRITELMÄ

'Värillä ja kirkkaudella' tarkoitetaan määrättyllä menetelmällä määritettyä väriä ja kirkkautta.

3 PERIAATE

Väri ja kirkkaus arvioidaan silmämääräisesti, vertaamalla veteen valkoista ja mustaa taustaa vasten.

4 VÄLINEISTÖ

Värittömiä vähintään 40 cm:n korkuisia mittalaseja.

5 SUORITUS

Asetetaan kaksi mittalasia (4 kohta) valkoista ja mustaa taustaa vasten ja kaadetaan toiseen mittalasiin noin 40 cm:n korkeutta vastaava määrä näytettä; toiseen mittalasiin kaadetaan sama määrä vettä.

Tarkastellaan näytettä ylhäältä päin, toisin sanoen mittalasin pituusakselin suuntaisesti ja verrataan sitä vertailumittalasiin.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 143.

⁽²⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 149.

6 TULKINTA

Arvioidaan näytteen väri ja kirkkaus tarkkailemalla näytettä 5 kohdassa kuvatulla tavalla.

Menetelmä N:o 3: permanganaattiliuoksen kirkastumisajan määrittäminen

1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Menetelmällä määritetään aika, joka neutraalilta alkoholilta kuluu permanganaattiliuoksen kirkastamiseen.

2 MÄÄRITELMÄ

Määrätyllä menetelmällä määritetty permanganaattiliuoksen kirkastumisaika on se minuutteina ilmoitettu aika, joka tarvitaan näytteen värin muuttumiseksi saman väriseksi kuin värimalli sen jälkeen, kun 10 ml:aan näytettä on lisätty 1 ml 1 mmol/l kaliumpermanganaattiliuosta.

3 PERIAATE

Määritetään näytteen värin muuttumiseen värimallin mukaiseksi tarvittava aika kaliumpermanganaattiliuoksen lisäämisen jälkeen ja kutsutaan tätä aikaa permanganaattiliuoksen kirkastumisajaksi.

4 REAGENSIT

4.1 1 mmol/l kaliumpermanganaattiliuos; liuos on valmistettava juuri ennen käyttöä.

4.2 Väriuos A (punainen)

- Punnitaan tarkalleen 59,50 g $\text{CoCl}_2 \cdot 6 \text{H}_2\text{O}$,
- valmistetaan seos, jossa on 25 ml suolahappoa ($\rho^{20} = 1,19 \text{ g/ml}$) ja 975 ml vettä,
- pannaan 1 000 ml:n mittapulloon punnittu määrä kobolttikloridia ja yksi osa HCl-vesiseosta ja täytetään merkkiin asti lopulla seoksella 20 °C lämpötilassa.

4.3 Väriuos B (keltainen)

- Punnitaan tarkalleen 45,00 g $\text{FeCl}_3 \cdot 6 \text{H}_2\text{O}$
- valmistetaan seos, jossa on 25 ml suolahappoa ($\rho^{20} = 1,19 \text{ g/ml}$) ja 975 ml vettä ja tämän jälkeen lisätään rautakloridimäärä samalla tavoin kuin väriuos A tapauksessa.

4.4 Värimalliliuos

Pipetoidaan 13 ml väriuos A ja 5,5 ml väriuos B 100 ml:n mittapulloon ja tämän jälkeen täytetään merkkiin vedellä 20 °C lämpötilassa.

Huomautus:

Väriuosia A ja B voidaan säilyttää useita kuukausia valolta suojattuna 4 °C:een lämpötilassa; värimalli on ajoittain valmistettava uudelleen.

5 VÄLINEISTÖ

5.1 Värittömästä läpinäkyvästä lasista valmistettuja lasihiostulpallisia Nessler-putkia, mitta-asteikko 50 ml:aan tai värittömiä halkaisijaltaan noin 20 mm olevia koeputkia.

5.2 Pipettejä, 1, 2, 5, 10 ja 50 ml.

5.3 Lämpömittari, jolla voidaan mitata lämpötiloja 50 °C:een asti ja jonka asteikko on jaettu 0,1 tai 0,2 °C:een välein.

5.4 Analyysivaaka.

5.5 Vesihaude, säädetty $20 \pm 0,5$ °C:een.

5.6 Vetoisuudeltaan 1 000 ja 100 ml olevia lasihiostulpallisia mittapulloja.

- 6 SUORITUS
- 6.1 — pipetoidaan koeputkeen 10 ml näytettä tai Nessler-putkeen 50 ml näytettä,
- asetetaan 20 °C:een vesihautteeseen,
- lisätään käytetyn näytemäärän mukaan 1 tai 5 ml KMnO_4 -liuosta, 1 mmol/l, sekoitetaan ja jätetään 20 °C:een vesihautteeseen,
- otetaan muistiin aloittamisaika,
- pipetoidaan 10 ml värimalliliuosta halkaisijaltaan samanlaiseen koeputkeen tai 50 ml värimalliliuosta Nessler-putkeen,
- tarkkaillaan näytteen värin muuttumista ja verrataan sitä ajoittain värimalliin valkoista taustaa vasten,
- kun näytteen ja värimallin värit ovat samanlaiset, lasketaan kulunut aika.

Huomautus:

Kokeen aikana on vältettävä auringonsäteiden suoraa vaikutusta näytteeseen.

7 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

7.1 Tulkinta

Kirkastumisaika on näytteen sisältämän putken värin muuttumiseen värimalliputken mukaiseksi tarvittava aika. Neutraalin alkoholin osalta tämän ajan on oltava vähintään 18 minuuttia 20 °C lämpötilassa.

7.2 Toistettavuus

Saman henkilön samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suoritettaman kokeen kirkastumisaikojen välinen ero ei saa olla yli 2 minuuttia.

8 HUOMAUTUKSET

- 8.1 Mangaanidioksidijäämät vaikuttavat reaktioon katalysoivasti: on varmistettava, että käytetyt pipetit ja koeputket ovat huolellisesti puhdistettuja ja että niitä käytetään vain tähän tarkoitukseen. Ne on puhdistettava suolahapolla ja huuhdottava huolellisesti vedellä; lasissa ei saa esiintyä ruskeaa väriä.
- 8.2 Laimennetun permanganaattiliuoksen (4.1) valmistuksessa käytetyn veden laatua olisi valvottava huolellisesti; se ei saa kuluttaa permanganaattia. Jos vaadittua laatua ei ole saatavissa, tislattu vesi olisi kuumennettava kiehumispisteeseen ja siihen olisi lisättävä vähäinen määrä permanganaattia siten, että syntyy hieman vaaleapunertava väri. Tämän jälkeen liuos on jäähdytettävä, jotta sitä voidaan käyttää laimentamiseen.
- 8.3 Tiettyjen näytteiden kirkastuminen voi tapahtua ilman vertailuliuoksen tarkan sävyn esiintymistä.
- 8.4 Permanganaattikoe voi vääristyä, jos määritettävää alkoholinäytettä ei ole säilytetty täysin puhtaassa lasipullossa, joka on suljettu alkoholilla huuhdotulla lasihiostulpalla tai muulla korkilla, joka on päällystetty tinalla tai alumiinilla.

Menetelmä N:o 4: aldehydipitoisuuden määrittäminen

1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Menetelmällä määritetään neutraalin alkoholin aldehydipitoisuus ilmoitettuna asetaldehyydinä.

2 MÄÄRITELMÄ

Aldehydipitoisuus, ilmoitettuna asetaldehyydinä, on määrättyllä menetelmällä määritetty pitoisuus.

3 PERIAATE

Schiffin reagenssin kanssa tapahtuneessa reaktiossa syntynyttä näytteen väriä verrataan tunnetun asetaldehydi-pitoisuuden omaavien standardiliuosten väreihin.

4 REAGENSIT

p-rosaniliinivetykloridi (perustaksiini).

Natriumsulfiitti tai natriummetabisulfiitti, vedetön.

Suolahappo ($\rho^{20} = 1,19$ g/ml).

Aktiivihili, jauheena.

Tärkkelysluos, joka on valmistettu 1 g:sta liukoista tärkkelystä ja 5 mg:sta HgI_2 (säilyteaine), jotka suspensoidaan pienessä määrässä kylmää vettä, sekoitetaan 500 ml:aan kiehuvaan vettä, keitetään 5 minuutin ajan ja suodatetaan jäähtymisen jälkeen.

Jodiliuos, 0,05 mol/l.

1-amino-etanoli $CH_3CH(NH_2)OH$ ($M = 61,08$).

Schiffin reagenssin valmistaminen

- liuotetaan 2 000 ml:n mittapullossa 5,0 g jauhetta p-rosaniliinia noin 1 000 ml kuumaa vettä,
- tarvittaessa jätetään vesihauteeseen täydelliseen liukenemiseen asti,
- liuotetaan 30 g vedetöntä natriumsulfiittia (tai sama määrä natriummetabisulfiittia) noin 200 ml:aan vettä ja lisätään liuos jäähtyneeseen p-rosaniliiniliuokseen,
- annetaan seistä noin 10 minuuttia,
- lisätään 60 ml suolahappoa ($\rho^{20} = 1,19$ g/ml),
- liuoksen muututtua värittömäksi — voi esiintyä vaalea ruskea väri — täytetään merkkiin vedellä,
- tarvittaessa suodatetaan pienen aktiivihilimäärän kanssa laskostetun suodattimen läpi, jotta liuos muuttuisi värittömäksi.

Huomautukset:

- 1) Schiffin reagenssi on valmistettava vähintään 14 päivää ennen käyttöä.
- 2) Reagenssin vapaan SO_2 -pitoisuuden on oltava välillä 2,8—6,0 mmol/100 ml, pH-arvon on oltava 1.

Vapaan SO_2 -pitoisuuden määrittäminen

- pipetoidaan 10 ml Schiffin reagenssia 250 ml:n vetoiseen Erlenmeyerpulloon,
- lisätään 200 ml vettä,
- lisätään 5 ml tärkkelysluosta,
- tiirataan 0,05 mol/l jodiliuksella kunnes tärkkelyksen väri muuttuu,

jos vapaan SO_2 :n pitoisuus ei ole näiden rajojen välillä, se on saatettava hyväksyttävään arvoon:

- joko korotettava lisäämällä sopiva määrä natriummetabisulfiittia (0,126 g Na_2SO_3 /100 ml reagenssia/puuttuva mmol SO_2),
- tai laskettava kuplittamalla ilmaa reagenssissa.

Reagenssin sisältämän vapaan SO_2 :n laskeminen:

mmol vapaa SO_2 /100 ml reagenssia

$$= \frac{\text{kulutettu jodiliuos ml (0,05 mol/l)} \cdot 3,2 \cdot 100}{64 \cdot 10}$$

$$= \frac{\text{kulutettu jodiliuos ml (0,05 mol/l)}}{2}$$

Tärkeä huomautus:

Jos Schiffin reagenssin valmistuksessa käytetään muita menetelmiä, reagenssin herkkyys olisi tarkistettava siten, että kokeen aikana

- aldehydivapaa vertailualkoholi ei värjäynty,
- 0,1 g asetaldehydiä/hl 100 til-% alkoholia tuottaa havaittavan vaaleanpunaisen värin.

3) Kaupallisen 1-amino-etanolin puhdistaminen

- liuotetaan 5 g 1-amino-etanolia täydellisesti noin 15 ml:aan absoluuttista etanolia,
- lisätään noin 50 ml kuivaa dietyylieetteriä (1-amino-etanolin saostaminen),
- jätetään kylmäkaappiin usean tunnin ajaksi,
- suodatetaan kiteet ja huuhdotaan kuivalla dietyylieetterillä,
- kuivataan rikkihapon kanssa 3—4 tuntia eksikkaattorissa vakuuissa.

Huomautus:

Puhdistetun 1-amino-etanolin on oltava valkoista; jos näin ei ole, kiteyttäminen olisi toistettava.

5 VÄLINEISTÖ

- 5.1 Vetoisuudeltaan 20 ml olevia lasihiostulpallisia kolorimetriputkia.
- 5.2 Pipettejä, 1, 2, 3, 4, 5 ja 10 ml.
- 5.3 Vesihaude, säädetty $20 \pm 0,5$ °C:een.
- 5.4 Absorptiospektrofotometri ja kyvettejä, joiden optinen väli on 50 mm.

6 SUORITUS

6.1 Alkuhuomautus

Aldehydipitoisuutta tällä menetelmällä määritettäessä olisi huolehdittava siitä, että näytteen alkoholipitoisuus on vähintään 90,0 til-%. Jos näin ei ole, nostetaan alkoholipitoisuutta lisäämällä sopiva määrä aldehydivapaata alkoholia.

6.2 Kalibrintikäyrä

- punnitaan analyysivaa'alla tarkalleen 1,3860 g kuivaa puhdistettua 1-amino-etanolia,
- kaadetaan aldehydivapaata alkoholia 1 000 ml:n mittapulloon ja täytetään merkkiin 20 °C lämpötilassa; liuos sisältää 1 % asetaldehydiä litrassa,
- valmistetaan laimennussarja kahdessa vaiheessa siten, että saadaan 10 vertailuliuosta, jotka sisältävät 0,1—1,0 mg asetaldehydiä/100 ml liuosta,
- määritetään näiden vertailuliuosten avulla absorbanssiarvot 6.3 kohdan mukaisesti ja laaditaan kaavio.

6.3 Aldehydipitoisuuden määrittäminen

- pipetoidaan kolorimetriputkeen 5 ml näytettä,
- lisätään 5 ml vettä, sekoitetaan ja pidetään tasaisessa 20 °C lämpötilassa,
- valmistetaan samanaikaisesti sokeakoe käyttäen 5 ml aldehydivapaata 96 til-% etanolia, lisätään 5 ml vettä, sekoitetaan ja pidetään tasaisessa 20 °C lämpötilassa,
- tämän jälkeen lisätään kaikkiin putkiin 5 ml Schiffin reagenssia, suljetaan lasihiostulpalla ja ravistellaan hyvin,
- pidetään 20 °C:ssa vesihauteessa 20 minuuttia,
- kaadetaan sisältö kyvetteihin,
- määritetään absorptioarvo 546 nm:ssä.

Huomautukset:

- 1) Aldehydiarvoja määritettäessä kaikissa määrittämissä on tarpeen tarkistaa kalibrintikäyrän paikkansapitävyys vertaamalla sitä vertailuliukoisiin; jos kalibrintikäyrä ei ole oikea, se on laadittava uudelleen.
- 2) Olisi huolehdittava siitä, että nollakoe on aina väritön.

7 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

7.1 Kaava ja laskentamenetelmä

Absorbanssin variaatioita esittävä kuvaaja laaditaan asetaldehidipitoisuuden funktiona ja tältä kuvaajalta määritetään näytteen pitoisuus.

Aldehydipitoisuus, ilmoitettuna grammoina asetaldehydiä/hl 100 til-% etanolia, saadaan seuraavalla kaavalla:

$$\frac{100 \cdot A}{T}$$

jossa:

A = näytteen asetaldehidipitoisuus, ilmoitettuna g/hl, arvo määritetty kalibrintikäyrältä,

T = näytteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, määritetty menetelmän N:o 1 mukaisesti.

7.2 Toistettavuus

Saman henkilön samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suorittaman määrittämisen tulosten välinen ero ei saa olla yli 0,1 g aldehydiä/hl 100 til-% etanolia.

Menetelmä N:o 5: korkeampien alkoholien pitoisuuden määrittäminen

1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Menetelmällä määritetään neutraalin alkoholin sisältämien korkeampien alkoholien pitoisuus, ilmoitettuna 2-metyyli-1-propanolina.

2 MÄÄRITELMÄ

Korkeampien alkoholien pitoisuus, ilmoitettuna 2-metyyli-1-propanolina, on määrättyllä menetelmällä määritetty pitoisuus.

3 PERIAATE

Määritetään korkeampien alkoholien ja aromaattisen aldehdydin kuumassa laimennetussa rikkihapossa tapahtuneessa reaktiossa (Komarowskyn reaktio) syntyneiden värjäytyneiden tuotteiden absorbanssi 560 nm:ssä ja korjataan tarvittaessa näytteen sisältämien aldehdydien vaikutus. Verrataan samoissa koeolosuhteissa 2-metyyli-1-propanolireaktiossa syntyneeseen väriin.

4 REAGENSIT

4.1 Salisyylialdehydiliuos, 1 paino-%, valmistettu lisäämällä 1 g salisyylialdehydiä 99 g:aan 96 til-% etanolia (sikunaöljyvapaa).

4.2 Väkevä rikkihappo ($\rho^{20} = 1,84$ g/ml).

4.3 2-metyyli-1-propanoli.

4.4 2-metyyli-1-propanoli-standardiliuokset.

Liuetetaan 2-metyyli-1-propanoli (4.3) 96 til-% etanoli-vesiliuokseen siten, että saadaan standardiliuosarja, joka sisältää 0,1; 0,2; 0,4; 0,6 ja 1,0 g 2-metyyli-1-propanolia/hl liuosta.

4.5 Asetaldehydystandardiliuokset

Asetaldehydystandardiliuos valmistetaan menetelmän N:o 4 6.2 kohdassa kuvatulla tavalla.

4.6 96 til-% etanoli, vapaa korkeammista alkoholeista ja aldehydeistä.

5 VÄLINEISTÖ

- 5.1 UV-VTS -spektrofotometri, jolla voidaan määrittää liuosten absorbanssi 560 nm:ssä.
- 5.2 Paksuudeltaan 10, 20 ja 50 mm olevia spektrofotometrikyvettejä.
- 5.3 Vesihaude, säädetty $20 \pm 0,5$ °C:een.
- 5.4 Hiostulpallisia paksusta lasista valmistettuja (Pyrex-lasi tai vastaava) kolorimetriputkia, vetoisuus noin 50 ml.

6 SUORITUS

6.1 Aldehydipitoisuus

Määritetään näytteen aldehydipitoisuus, ilmoitettuna asetaldehydinä, käyttäen menetelmää N:o 4.

6.2 Kalibroitikäyrä: 2-metyyli-1-propanoli

Pipetoidaan 10 ml kaikkia 2-metyyli-1-propanoli-standardiliuoksia (4.4) 50 ml:n lasihiostulpallisiin koeputkiin. Pipetoidaan koeputkiin 1 ml salisyylialdehydiliuosta (4.1); lisätään 20 ml rikkihappoa (4.2). Sekoitetaan putkien sisältö huolellisesti käännellen putkia edestakaisin ja avataan tulppa ajoittain. Annetaan seistä ympäristön lämpötilassa 10 minuuttia ja tämän jälkeen upotetaan $20 \pm 0,5$ °C:een vesihauteeseen (5.3). 20 minuutin kuluttua kaadetaan putkien sisältö spektrofotometrin kyvetteihin.

Tarkalleen 30 minuuttia rikkihapon lisäämisen jälkeen määritetään liuosten absorbanssi 560 nm:ssä käyttäen vettä spektrofotometrin vertailukyvetissä.

Siirretään absorbanssiarvot kuvaajalle 2-metyyli-1-propanolikonsentraation funktiona.

6.3 Kalibroitikäyrä: aldehydit

Toistetaan 6.2 kohdassa kuvattu suoritus korvaamalla kaikki 10 ml:n suuruiset 2-metyyli-1-propanoli -standardiliuoserät 10 ml:lla asetaldehydistandardiliuoksia.

Siirretään 560 nm:ssä mitatut absorbanssiarvot kuvaajalle asetaldehydikonsentraation funktiona.

6.4 Näytteen määrittäminen

Toistetaan 6.2 kohdassa kuvattu suoritus korvaamalla 10 ml:n suuruiset 2-metyyli-1-propanoli-standardiliuoserät 10 ml:lla näytettä.

Määritetään näytteen absorbanssi.

7 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

7.1 Kaava ja laskentamenetelmä

7.1.1 Korjataan näytteen absorbanssiarvo vähentämällä näytteen aldehydipitoisuutta vastaava absorbanssiarvo (määritetty 6.3 kohdan mukaisesti laaditulta kalibroitikäyrältä).

7.1.2 Määritetään näytteen korkeampien alkoholien pitoisuus, ilmoitettuna 2-metyyli-1-propanolina, 6.2 kohdan mukaisesti laaditulta kalibroitikäyrältä käyttäen korjattua arvoa (7.1.1).

7.1.3 Korkeampien alkoholien pitoisuus, ilmoitettuna grammoina 2-metyyli-1-propanolia/hl 100 til-% etanolia, saadaan seuraavalla kaavalla:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

jossa:

A = näytteen korkeampien alkoholien pitoisuus, laskettu 7.1.2 kohdan mukaisesti,

T = näytteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, määritetty menetelmän N:o 1 mukaisesti.

7.2 Toistettavuus

Saman henkilön samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suoritettaman määrittelyn tulosten välinen ero ei saa olla yli 0,2 g/hl 100 til-% etanolia.

Menetelmä N:o 6: kokonaishappoisuuden määrittäminen

1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Menetelmällä voidaan määrittää neutraalin alkoholin kokonaishappoisuus, ilmoitettuna etikkahappona.

2 MÄÄRITELMÄ

Kokonaishappoisuus, ilmoitettuna etikkahappona, määritetään määrättyllä menetelmällä.

3 PERIAATE

Kaasunpoistamisen jälkeen näyte tiirataan natriumhydroksidistandardiliuksella ja happoisuus ilmoitetaan etikkahappona.

4 REAGENSIT

4.1 Natriumhydroksidiliuokset, 0,01 mol/l ja 0,1 mol/l, säilytetään siten, että kosketus hiilidioksidiin on mahdollisimman vähäinen.

4.2 Indigo-karmiiniliuos (A)

- punnitaan 0,2 g indigo-karmiinia,
- liuotetaan 40 ml:aan vettä ja täytetään 100 g:ksi etanolilla. Fenolipunainen-liuos (B)
- Punnitaan 0,2 g fenolipunaista,
- Liuotetaan 6 ml:aan 0,1 mol/l natriumhydroksidia ja täytetään 100 ml:n mittapullon merkkiin vedellä.

5 VÄLINEISTÖ

5.1 Byretti tai titrauslaite.

5.2 Pipetti, 100 ml.

5.3 Vetoisuudeltaan 250 ml oleva pyöreäpohjainen hiostulpallinen mittapullo.

5.4 Pystyjäähdytin.

6 SUORITUS

- Pipetoidaan 100 ml näytettä 250 ml:n vetoiseen pyöreäpohjaiseen mittapulloon.
- Lisätään kiehumakiviä ja kuumennetaan nopeasti kiehuvaaksi pystyjäähdyttäjässä.
- Lisätään kuumaan liuokseen yksi tippa molempia indikaattoriliuoksia A ja B.
- Tämän jälkeen titrataan 0,01 mol/l natriumhydroksidilla kunnes väri alkaa muuttua vihreänkeltaisesta violetiksi.

7 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

7.1 Kaava ja laskentamenetelmä

Kokonaishappoisuus, ilmoitettuna grammoina etikkahappoa/hl 100 til-% etanolia, saadaan seuraavalla kaavalla:

$$\frac{V \cdot 60}{T}$$

jossa:

V = neutralointiin tarvittava 0,01 mol/l natriumhydroksidiliuoksen millilitramäärä,

T = näytteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, määritetty menetelmän N:o 1 mukaisesti.

7.2 Toistettavuus

Samantyyppisen samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suorittaman määrittämisen tulosten välinen ero ei saa olla yli 0,1 g/hl 100 til-% etanolia.

Menetelmä N:o 7: esteripitoisuuden määrittäminen**1 TARKOITUS JA SOVELTAMISSALA**

Menetelmällä määritetään neutraalin alkoholin esteripitoisuus, ilmoitettuna etyyliasetaattina.

2 MÄÄRITELMÄ

Esteripitoisuus on määrättyllä menetelmällä määritetty ja etyyliasetaattina ilmoitettu pitoisuus.

3 PERIAATE

Emäksisessä liuoksessa esterit reagoivat kvantitatiivisesti hydroksyyliammoniumkloridin kanssa ja muodostavat hydroksyyliamiinihappoja; happamassa liuoksessa nämä hapot muodostavat rautaionien kanssa värillisiä komplekseja. Näiden kompleksien absorbanssit mitataan 525 nm:ssä.

4 REAGENSIT

4.1 Suolahappo, 4 mol/l.

4.2 Rautakloridiliuos, 0,37 mol/l, 1 mol/l suolahapossa.

4.3 Hydroksyyliammoniumkloridiliuos, 2 mol/l, säilytetään kylmäkaapissa.

4.4 Natriumhydroksidiliuos, 3,5 mol/l.

4.5 Etyyliasetaattistandardiliuokset, jotka sisältävät 0,0; 0,2; 0,4; 0,6; 0,8 ja 1,0 g etyyliasetaattia/hl 96 til-% esterivapaata etanolia.

5 VÄLINEISTÖ

5.1 Absorptiospektrofotometri ja paksuudeltaan 50 mm olevia kyvettejä.

6 SUORITUS**6.1 Kalibrointikäyrä**

- punnitaan analyysivaa'alla tarkalleen 1,0 g etyyliasetaattia,
- kaadetaan esterivapaata alkoholia 1 000 ml:n mittapulloon ja täytetään merkkiin 20 °C lämpötilassa,
- valmistetaan laimennussarja kahdessa vaiheessa siten, että saadaan 20 vertailuliuosta, jotka sisältävät 0,1—2,0 mg etyyliasetaattia/100 ml liuosta,
- määritetään näiden vertailuliuosten avulla absorbanssiarvot 6.2 kohdan mukaisesti ja laaditaan kaavio.

6.2 Esteripitoisuuden määrittäminen

- pipetoidaan hiostulpalliseen koeputkeen 10 ml näytettä,
- lisätään 2 ml hydroksyyliammoniumkloridiliuosta,
- valmistetaan samanaikaisesti sokeakoe käyttäen 10 ml esterivapaata 96 til-% etanolia ja 2 ml hydroksyyliammoniumkloridiliuosta,
- tämän jälkeen lisätään kaikkiin putkiin 2 ml natriumhydroksidia, suljetaan lasihiostulpalla ja ravistellaan hyvin,
- pidetään 20 °C:ssa vesihauteessa 15 minuuttia,
- lisätään kaikkiin putkiin 2 ml suolahappoa, ravistellaan nopeasti,
- lisätään 2 ml rautakloridiliuosta, sekoitetaan hyvin,
- kaadetaan sisältö kyvetteihin,
- määritetään absorptioarvo 525 nm:ssä.

7 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

7.1 Kaava ja laskentamenetelmä

Laaditaan standardihuosten kuvaaja pitoisuuden funktiona.

Absorptioarvoa vastaava esteripitoisuus (ilmoitettuna etyyliasetaattina = A) luetaan kuvaajalta ja lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

ja ilmoitetaan g/hl 100 til-% etanolia.

T = näytteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, määritetty menetelmän N:o 1 mukaisesti.

7.2 Toistettavuus

Saman henkilön samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suorittaman määrittelyn tulosten välinen ero ei saa olla yli 0,1 g esterä/hl 100 til-% etanolia, ilmoitettuna etyyliasetaattina.

Menetelmä N:o 8: tyypeä sisältävien haihtuvien emästen pitoisuus

1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Menetelmällä määritetään neutraalien alkoholien tyypeä sisältävien haihtuvien emästen pitoisuus, ilmoitettuna tyypenä.

2 MÄÄRITELMÄ

Tyypeä sisältävien haihtuvien emästen pitoisuus on määrättyllä menetelmällä määritetty ja tyypenä ilmoitettu pitoisuus.

3 PERIAATE

Näyte haihdutetaan pieneen tilavuuteen rikkihapon kanssa ja tämän jälkeen määritetään ammoniakkipitoisuus Conwayn mikrodifфуsiomenetelmällä.

4 REAGENSIT

4.1 Rikkihappo 1 mol/l.

4.2 Boorihappoindikaattoriuos: liotetaan 10 g boorihappoa, 8 mg bromokresolivihreää ja 4 mg 30 til-% 2-propanolissa olevaa metyyliä ja täytetään 1 000 ml:ksi lisäämällä 30 til-% 2-propanolia.

4.3 Kaliumhydroksidiliuos, 500 g/l, hiilidioksidivapaa.

4.4 Suolahappo, 0,02 mol/l.

5 VÄLINEISTÖ

5.1 Haihdutusmalja, johon mahtuu 50 ml näytettä.

5.2 Vesihaude.

5.3 Conway-malja, jossa on tiivis kansi; katso kuvaus ja suositellut mitat kuviosta 1.

5.4 Mikroyretti, 2—5 ml, asteikko jaettu 0,01 ml:n välein.

6 SUORITUS

6.1 Pipetoidaan 50 ml näytettä (jos oletetaan tyyppipitoisuuden olevan alle 0,2 g/hl näytettä, pipetoidaan 200 ml näytettä) lasimaljaan, lisätään 1 ml 1 mol/l rikkihappoa (4.1), asetetaan malja (5.1) vesihauteeseen (5.2) ja haihdutetaan kunnes jäännöstä on noin 1 ml.

- 6.2 Pipetoidaan Conway-maljan keskiympyrään 1 ml boorihappoindikaattoriliuosta (4.2) ja huuhdotaan reunaympyrään haihdutuksen nestejäännös (6.1). Kallistetaan Conway-maljaa hieman ja lisätään reunaympyrään mahdollisimman nopeasti, mutta mahdollisimman pitkältä reunaympyrän sisältämästä nesteestä, noin 1 ml kaliumhydroksidiliuosta (4.3). Suljetaan Conway-malja viipymättä peittämällä se tiiviillä rasvatulla kannella.
- 6.3 Sekoitetaan reunaympyrän kaksi liuosta varoen eri ympyröiden nesteiden sekoittumista. Annetaan seistä 2 tuntia.
- 6.4 Neutraloimiseksi tiirataan keskiympyrän ammoniakki 0,02 mol/l suolahappoliuoksella (4.4) mikrobyrettiä (5.4) käyttäen. Käytetyn happotilavuuden on oltava välillä 0,2 ja 0,9 ml. Käytetty happotilavuus on V_1 , ilmoitettuna millilitroina.
- 6.5 Suoritetaan sokeatitraus 6.1—6.4 kohdassa kuvatalla tavalla, mutta korvataan 6.1 kohdassa tarkoitettu 50 ml näytettä samalla tilavuudella vettä. Käytetty suolahappotilavuus on V_2 , ilmoitettuna millilitroina.

7 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

7.1 Kaava ja laskentamenetelmä

Typpeä sisältävien haihtuvien emästen pitoisuus, grammoina typpeä/hl 100 til-% etanolia, saadaan kaavalla:

$$\frac{(V_1 - V_0) \cdot 2\,800}{E \cdot T}$$

jossa:

V_1 = näytteen neutralointiin tarvittava suolahappotilavuus millilitroina,

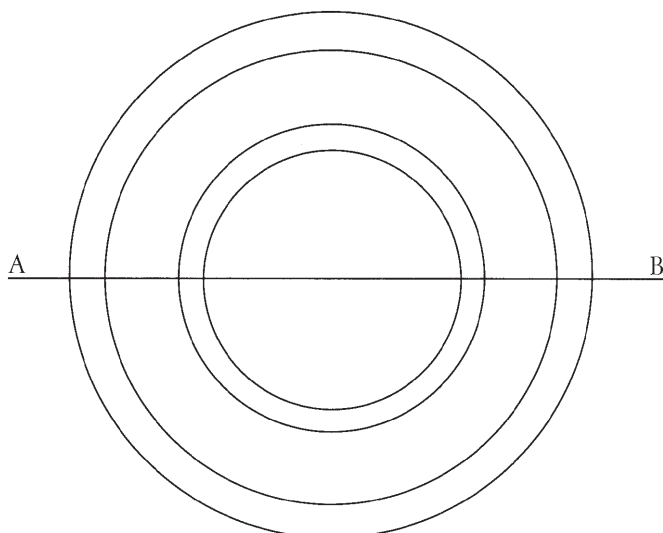
V_2 = sokeakokeessa käytetty suolahappotilavuus millilitroina,

T = näytteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, määritetty menetelmän N:o 1 mukaisesti,

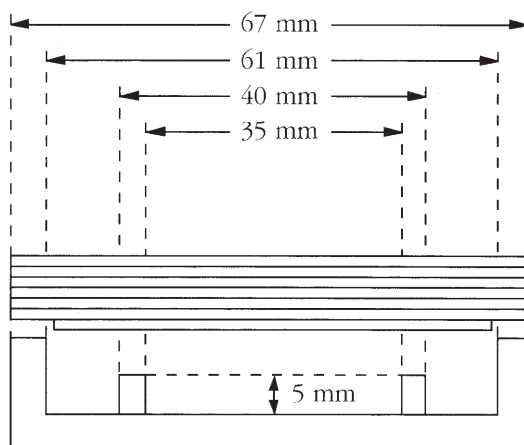
E = käytetty näytetilavuus millilitroina.

7.2 Toistettavuus

Samana henkilön samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suorittaman määrittelyn tulosten välinen ero ei saa olla yli 0,05 g/hl 100 til-% etanolia.

Malja ylhäältä

Linjan A—B pystysuora leikkaus

Annetut mitat ovat tavallisia mittoja

Menetelmä N:o 9: metanolipitoisuuden määrittäminen**1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA**

Menetelmällä määritetään neutraalin alkoholin metanolipitoisuus.

2 MÄÄRITELMÄ

Metanolipitoisuus on määrättyllä menetelmällä määritetty metanolipitoisuus.

3 PERIAATE

Metanolikonsentraatio määritetään injektoimalla näytettä suoraan kaasukromatografiin.

4 SUORITUS

Voidaan käyttää mitä tahansa kaasu-nestekromatografiamenetelmää sillä edellytyksellä, että kaasukromatografikolonnilla voidaan käytetyissä koeolosuhteissa saavuttaa eri ainesosien selvä erottuminen: metanoli, asetaldehydi, etanoli ja etyyliasettaatti. Metanolin toteamisrajan etanolissa on oltava alle 2 g/hl.

5 TOISTETTAVUUS

Saman henkilön samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suorittaman määrittelyn tulosten välinen ero ei saa olla yli 2 g metanolia/hl 100 til-% etanolia.

Menetelmä N:o 10: kuiva-aineen määrittäminen

1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA

Menetelmällä määritetään neutraalien alkoholien kuiva-ainepitoisuus.

2 MÄÄRITELMÄ

Kuiva-ainepitoisuudella tarkoitetaan määrättyllä menetelmällä määritettyä kuiva-ainepitoisuutta.

3 PERIAATE

Kuivataan osa näytteestä 103 °C:ssa ja määritetään jäännöspitoisuus gravimetrisellä menetelmällä.

4 VÄLINEISTÖ

4.1 Kiehuvaa vesihaude.

4.2 Sopivan kokoinen haihdutusmalja.

4.3 Eksikkaattori, joka sisältää hiljattain aktivoitua silikageeliä (tai vastaava eksikkaattori) ja jossa on kosteuspitöisuusindikaattori.

4.4 Analyysivaaka.

4.5 Uuni, jonka lämpötila on säädetty 103 ± 2 °C:een.

5 SUORITUS

Punnitaan puhdas ja kuiva haihdutusmalja (4.2) 0,1 mg:n tarkkuudella (M_0); pipetoidaan maljaan mahdollisesti useaan kertaan sopiva tilavuus näytettä (välillä 100 ja 250 ml) (V_0 ml); asetetaan näytteen sisältävä malja kiehuvaan vesihauteeseen (4.1), annetaan haihtua; siirretään 103 ± 2 °C:een säädettyyn uuniin (4.5) 30 minuutin ajaksi ja tämän jälkeen asetetaan jäännöksen sisältävä malja eksikkaattoriin (4.3); annetaan maljan jäähtyä 30 minuuttia ja tämän jälkeen punnitaan jäännöksen sisältävä malja 0,1 mg:n tarkkuudella (M_1).

6 TULOSTEN ILMOITTAMINEN

6.1 Kaava ja laskentamenetelmä

Kuiva-ainepitoisuus, ilmoitettuna grammoina/hl 100 til-% etanolia, saadaan kaavalla:

$$\frac{(M_1 - M_0) \cdot 10^7}{V_0 \cdot T}$$

jossa:

M_0 = puhtaan ja kuivan maljan massa, ilmoitettuna grammoina,

M_1 = kuivausjäännöksen sisältävän maljan massa, ilmoitettuna grammoina,

V_0 = kuivattavan näytteen tilavuus,

T = näytteen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, määritetty menetelmän N:o 1 mukaisesti.

6.2 Toistettavuus

Saman henkilön samoissa koeolosuhteissa samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suorittaman määrittelyn tulosten välinen ero ei saa olla yli 0,5 g/hl 100 til-% etanolia.

Menetelmä N:o 11: furfuraalin havaitsemiskoe

- 1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA
Menetelmällä havaitaan neutraalin alkoholin sisältämä furfuraali.
- 2 MÄÄRITELMÄ
Havaittavissa olevan furfuraalin rajakonsentraatio on määrättyllä menetelmällä määritetty arvo.
- 3 PERIAATE
Sekoitetaan alkoholinäyte aniliiniin ja jäätikkahappoon. Furfuraali todetaan lohenpunaisesta väristä, joka ilmestyy sekoittamista seuraavien 20 minuutin aikana.
- 4 REAGENSsit
4.1 Hiljattain tislattu aniliini.
4.2 Jäätikkahappo.
- 5 VÄLINEISTÖ
Lasihioستulpallisia koeputkia.
- 6 SUORITUS
Pipetoidaan koeputkeen (5 kohta) 10 ml näytettä, lisätään 0,5 ml aniliinia ja 2 ml jäätikkahappoa; ravistellaan koeputkea reagenssien sekoittamiseksi.
- 7 TULOSTEN ILMOITTAMINEN
7.1 Kokeen tulkinta
Jos lohenpunainen väri ilmestyy vähintään 20 minuutissa, koe katsotaan positiiviseksi ja näyte sisältää furfuraalia.
7.2 Toistettavuus
Samankokoinen näytteen otos samasta näytteestä kahden samanaikaisesti tai nopeasti peräkkäin suorittaman kokeen tulosten on oltava samanlaiset.

Menetelmä N:o 12: ultraviolettivalon absorbanssikoe

- 1 TARKOITUS JA SOVELTAMISALA
Tällä menetelmällä voidaan määrittää neutraalin alkoholin optinen läpäisevyys.
- 2 PERIAATE
Näytteen optinen läpäisevyys aallonpituusalueella 220—270 nm mitataan suhteessa määritettyyn ja korkean optisen läpäisevyyden omaavaan vertailuaineeseen.
- 3 VÄLINEISTÖ
3.1 UV-VIS -spektrofotometri.
3.2 Paksuudeltaan 10 mm olevia ja saman spektritransmission omaavia kvartsi kyvettejä.
- 4 REAGENSsit
Spektroskopiaan tarkoitettu n-heksaani.
- 5 SUORITUS
— Huuhdotaan puhtaat kyvetit näyteliuksella ja tämän jälkeen täytetään ne näytteellä, kuivataan kyvetien ulkopinta,
— käsitellään vertailukyvetti (n) n-heksaanilla samalla tavoin ja täytetään se,
— määritetään ekstinktioarvo ja laaditaan kuvaaja,

6 TULOSTEN ARVIOIMINEN

Aallonpituuksilla 270, 240, 230 ja 220 nm todetut ekstinktioarvot eivät saa ylittää seuraavia arvoja: 0,02; 0,08; 0,18 ja 0,3.

Ekstinktiokäyrän on oltava tasainen ja säännöllinen.

Menetelmä N:o 13: etanolin ¹⁴C-pitoisuuden määrittäminen

1 ALKOHOLITYYPIN MÄÄRITYSMENETELMÄ

Etanolin ¹⁴C-pitoisuuden määrittämisellä voidaan erottaa fossiilisista alkuaineista peräisin oleva alkoholi (synteettialkoholi) ja nykyisistä alkuaineista peräisin oleva alkoholi (käymisalkoholi).

2 MÄÄRITELMÄ

Etanolin ¹⁴C-pitoisuudella tarkoitetaan määrättyllä menetelmällä määritettyä ¹⁴C-pitoisuutta.

Elävien kasvien yhteyttämä ilmakehän luonnollinen ¹⁴C-pitoisuus (vertailuarvo) ei ole vakioarvo. Tämän vuoksi vertailuarvo määritetään etanolista, joka on aina peräisin edellisten kasvukausien raaka-aineista. Tämä vuosittainen vertailuarvo määritetään joka vuosi yhteisillä määrittämisillä, jotka järjestää yhteisön vertailumittauslaitos ja Ispran yhteinen tutkimuskeskus.

3 PERIAATE

¹⁴C-pitoisuus määritetään alkoholinäytteistä, joiden etanolipitoisuus on vähintään 85 paino-%, suoraan neste-tuikelaskennalla.

4 REAGENSIT

4.1 Tolueenituikeaine

5,0 g 2,5-difenylioksatsolia (PPO).

0,5 g p-bis[4-metyyli-5-fenylioksatsoli(2)]-bentseeni (dimetyyli-POPOP) litrassa analyttistä laatua olevaa tolueenia.

Voidaan käyttää myös kaupallisesti saatavaa tämän koostumuksen omaavaa käyttövalmista tolueenituikeainetta.

4.2 ¹⁴C-standardi

¹⁴C n-heksadekaani, jonka aktiivisuus on noin 1×10^6 dpm/g (noin $1,67 \cdot 10^6$ cBq/g) ja määritetyn aktiivisuuden taattu tarkkuus ± 2 suht-%.

4.3 ¹⁴C-vapaa etanoli

Taustan määrittämiseksi käytettävä fossiilista alkuperää olevista raaka-aineista peräisin olevaa synteettialkoholia, jonka etanolipitoisuus on vähintään 85 paino-%.

4.4 Vertailuluoksena käytettävä aina edellisen kasvukauden raaka-aineista peräisin olevaa alkoholia, jonka etanolipitoisuus on vähintään 85 paino-%.

5 VÄLINEISTÖ

5.1 Monikanavainen neste-tuikespektrometri, jossa on suoritin, automaattinen ulkoinen standardointi ja ulkoinen standardi/kanava -suhteen näyttö (tavanomainen rakenne: kolme mittauskanavaa ja kaksi ulkoisen standardin kanavaa).

5.2 Laitteeseen sopivia vähän kaliumia sisältäviä laskentaputkia, joissa on tummat sisäpuolelta polyetyleenillä suojatut kierrekorkit.

5.3 Mittapipettejä, 10 ml.

5.4 Automaattinen annostelulaite, 10 ml.

5.5 Vetoisuudeltaan 250 ml oleva hioksellinen pyöreäpohjainen mittapullo.

- 5.6 Alkoholin tisluslaitteisto, jossa on lämpömantteli, esimerkiksi Micko-tyyppinen.
- 5.7 Mikroruisku, 50 µl.
- 5.8 Pyknometrisuppilo, 25 ja 50 ml:n pyknometrit.
- 5.9 Lämmönsäädin, joka säilyttää lämpötilan tasaisena $\pm 0,01$ °C:een tarkkuudella.
- 5.10. Alkoholipitoisuustaulukoita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/766/ETY mukaiset ja Euroopan yhteisöjen komission julkaisemat (ISBN 92-825-0146-9) alkoholipitoisuustaulukot.

6 SUORITUS

6.1 Välineistön säätäminen

Laitteisto säädetään valmistajan ohjeiden mukaisesti. Mittausolosuhteet ovat optimaaliset, kun arvo E2/B, jotka kutsutaan laatuluvuksi, on korkeimmillaan.

E = hyötysuhde (tuotto)

B = tausta (taustakohina)

Ainoastaan kaksi mittauskanavaa optimoidaan. Kolmas mittauskanava jätetään täysin avoimeksi tarkastusyksistä.

6.2 Laskentaputkien valitseminen

Täytetään enemmän laskentaputkia kuin myöhemmässä vaiheessa tarvitaan 10 ml:lla ¹⁴C-vapaata synteesietaania ja 10 ml:lla tolueenituikeainetta, mitataan vähintään 4 × 100 minuutissa. Hylätään laskentaputket, joiden taustakohina vaihtelee keskiarvosta yli ± 1 suht-%. Käytetään ainoastaan uusia samasta erästä peräisin olevia putkia.

6.3 Ulkoinen standardi/kanava -suhteen määrittäminen

Viritettäessä kanavaa 6.1 kohdan mukaisesti ulkoinen standardi/kanava -suhde määritetään samanaikaisesti käyttäen hyötysuhdekertoimen laskemisessa apuna ollutta tietokoneohjelmaa. Ulkoisena standardina olisi käytettävä 137 cesiumia, jonka valmistaja on jo yhdistänyt kiinteästi.

6.4 Näytteen esikäsittely

Mittauksessa käytetään näytteitä, joiden etanolipitoisuus on vähintään 85 paino-%, joissa ei esiinny epäpuhauksia ja jotka absorboivat alle 450 nm:ssä. Pienet aldehydi- tai esterijäämät eivät vaikuta häiritsevästi. Kun kierrekorkin sisäpuolista polyetyleenisuojausta. Valmistetaan fossiilisesta ¹⁴C-vapaasta etanolista samalla tavoin laskentaputki taustakohinan määrittämistä varten. Vuosittaisen ¹⁴C-arvon tarkastamista varten valmistetaan edelliseltä kasvukaudelta peräisin olevasta etanolista kaksoiskappale sekoittamalla laskentaputki sisäiseen standardiin 8 kohdan mukaisesti.

7 NÄYTTEIDEN MITTAAMINEN ULKOISELLA STANDARDILLA

- 7.1 Alhaisen absorbanssin omaavat näytteet, kuten 6.4 kohdassa kuvatut näytteet, joiden ulkoinen standardi/kanava -suhteen arvo on noin 1,8, voidaan mitata ulkoinen standardi/kanava -suhteen perusteella, mikä muodostaa hyötysuhdekertoimen mittauksen.

7.2 Suoritus

Pipetoidaan valittuun laskentaputkeen, jonka taustakohina on tarkastettu, aina 10 ml 6.4 kohdan mukaisesti esikäsiteltyä näytettä ja tämän jälkeen lisätään automaattisella annostelulaitteella aina 10 ml tolueenituikeainetta. Laskentaputkien sisältämät näytteet homogenoidaan kiertoliikkeellä huolehtien siitä, että neste ei kostuta kierrekorkin sisäpuolista polyetyleenisuojausta. Valmistetaan fossiilisesta ¹⁴C-vapaasta etanolista samalla tavoin laskentaputki taustakohinan määrittämistä varten. Vuosittaisen ¹⁴C-arvon tarkastamista varten valmistetaan edelliseltä kasvukaudelta peräisin olevasta etanolista kaksoiskappale sekoittamalla laskentaputki sisäiseen standardiin 8 kohdan mukaisesti.

Tarkastus- ja taustakohinanäytteet sijoitetaan mittaussarjan alkuun. Mittaussarjassa ei saa olla yli 10 määritettävää näytettä. Mittauksen kokonaisaika näytettä kohti on vähintään 2 × 100 minuuttia ja yksittäisten näytteiden mittaukset suoritetaan aina 100 minuutin osajaksoissa, jotta mahdollinen poikkeama tai muu häiriö voidaan tunnistaa. (Tällä tavoin yksi jakso vastaa aina 100 minuutin mittausväliä näytettä kohti).

Taustakohina- tai tarkastusnäytteet on uusittava 4 viikon välein.

Tähän mittaukseen tarvitaan vain vähän aineita ja aikaa. Se sopii yleislaboratorioille, jotka käsittelevät suuria määriä näytteitä.

Tämän arvon muuttuminen vaikuttaa vain hieman alhaisen absorbanssin omaavien näytteiden (ulkoinen stadaridi/kanava -suhde noin 1,8) tuottoon. Kun muutos ei ylitä ± 5 suht-%, laskeminen voidaan suorittaa samalla tuotolla. Korkeamman absorbanssin omaavien näytteiden, kuten denaturoidut alkoholit, tuotto voidaan laskea absorbanssin korjauskäyrältä. Jos käytettävissä ei ole sopivaa laskentaohjelmaa, mittaus on suoritettava sisäisellä standardilla, jolla tuotto voidaan määrittää selvästi.

8 NÄYTTEIDEN MITTAAMINEN SISÄISELLÄ STANDARDILLA ¹⁴C-HEKSADEKAANI

8.1 Suoritus

Tarkastusnäytteet ja taustakohinanäytteet (nykyinen ja fossiilinen etanoli) sekä tuntematon aine mitataan kaksoiskappaleina. Kaksoiskappaleinäyte valmistetaan valikoimattomaan laskentaputkeen, johon on lisätty tarkoin annosteltu määrä (30 µl) ¹⁴C-heksadekaania sisäiseksi standardiksi (lisäaktiivisuus noin 26 269 dpm/gC — noin 43 782 cBq/gC). Muiden näytteiden esikäsittelyn ja mittausajan osalta olisi edettävä 7.2 kohdassa kuvatulla tavalla, mutta näytteiden mittausaika sisäisen standardin kanssa vähennetään noin 5 minuuttiin säätämällä laite etukäteen 10⁵ pulssiin. Kaikille mittaussarjan (10 näytettä) tarkastus- ja taustakohinanäytteille valmistetaan kaksoiskappaleet, jotka sijoitetaan määrittysarjan alkuun.

8.2 Sisäisen standardin ja laskentaputkien käyttö

Jotta vältettäisiin saastuminen suoritettaessa mittauksia sisäisen standardin kanssa, näiden standardien varastointi ja käsittely olisi hoidettava muussa paikassa kuin määritysnäytteiden esikäsittely ja mittaus. Tarkastettuja taustakohinaputkia voidaan käyttää uudelleen mittauksen jälkeen. Kierrekorkit ja sisäistä standardia sisältävät putket hävitetään.

9 ARVIOINTI

9.1 Radioaktiivisen aineen aktiivisuusyksikkö on becquerelli. 1 Bq = 1 hajoaminen/sek.

Erityinen radioaktiivisuus ilmoitetaan becquerelleinä suhteessa 1 grammaan hiiltä = Bq/gC.

Käyttökelpoisten tulosten saamiseksi on suositeltavaa ilmoittaa tulos sentti-becquerelleinä: cBq/gC.

Dpm:iin perustuvia julkaisuissa tähän asti käytettyjä kuvauksia ja kaavoja voidaan käyttää toistaiseksi. Vastaavan arvon saamiseksi sentti-becquerelleinä kerrotaan dpm-tulos kertoimella 100/60.

9.2 Arviointi ulkoisella standardilla

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cpm}_{\text{pr}} - \text{cpm}_{\text{NE}}) \cdot 1,918 \cdot 100}{V \cdot F \cdot Z \cdot 60}$$

9.3 Arviointi sisäisellä standardilla

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cpm}_{\text{pr}} - \text{cpm}_{\text{NE}}) \cdot \text{dpm}_{\text{IS}} \cdot 1,918 \cdot 100}{(\text{cpm}_{\text{IS}} - \text{cpm}_{\text{pr}}) \cdot V \cdot F \cdot 60}$$

9.4 Lyhenteet

cpm_{pr} = näytteiden laskentataajuuden keskiarvo, joka on laskettu mittausten kokonaisaikana

cpm_{NE} = samalla tavoin laskettu taustakohinan laskentataajuuden keskiarvo

cpm_{IS} = näytteiden laskentataajuus, sisäisen standardin kanssa

dpm_{IS} = lisätyn sisäisen standardin määrä (kalibroitu radioaktiivisuus dpm)

V = käytettyjen näytteiden tilavuus, ml

F = puhtaan alkoholin pitoisuus grammoina/ml konsentraation mukaan

Z = hyötysuhdekerroin ulkoinen stadaridi/kanava -suhteen mukaan

1,918 = grammaa alkoholia/1 g hiiltä

10 MENETELMÄN LUOTETTAVUUS

10.1 Toistettavuus

$$r = 0,632 \text{ eBq/gC}; s_{(t)} = \pm 0,223 \text{ cBq/gC}$$

10.2 Uusittavuus

$$R = 0,821 \text{ cBq/gC}; s_{(R)} = \pm 0,290 \text{ cBq/gC}''$$

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 626/2003,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2003,**

kolmansista maista tuotavan mallasohran yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnointitavasta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 säännöksistä poikkeamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2377/2002 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) liitteenä olevassa CXL-luettelossa mainittujen viljaa koskevien myönnytysten muuttamisen osalta 19 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen⁽³⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kanadan välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXVIII artiklan mukaisesti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) sopimuksen liitteenä olevassa CXL-luettelossa mainittujen viljaa koskevien myönnytysten muuttamisen osalta 19 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksella (EY) N:o 2377/2002⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 159/2003⁽⁶⁾, avataan HS-nimikkeeseen 1003 00 kuuluvan mallasohran 50 000 tonnin tuontitariffikiintiö. Kyseisen asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa, joka koskee vakuuksia, säädetään, että vakuuksien menettäminen voidaan välttää silloin, kun tuojat voivat esittää uuden tuontitodistuksen komission asetuksella (EY) N:o 2376/2002⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 539/2003⁽⁸⁾, hallinnoitavan ohrakiintiön osalta.

(2) Ottaen huomioon, että tällaisesta mahdollisuudesta aiheutuu tullihallinnolle useita käytännön ongelmia ja että se luo tilaisuuksia kyseisen tariffikiintiön väärinkäyttöön, tämä säännös on aiheellista poistaa.

(3) Jotta voitaisiin ratkaista käytännön ongelmat, jotka liittyvät mallasohran tuonnin tullikohteluun silloin, kun mukana seuraa vaatimustenmukaisuustodistus, on tarpeen muuttaa kyseisessä asetuksessa vahvistettuja tuontitodistusmenettelyä koskevia säännöksiä mallasohran osalta.

(4) Tavallisen vehnän ja ohran tariffikiintiöiden osalta on tärkeää yhdenmukaistaa hakemusten jättöpäivät kaikissa jäsenvaltioissa kansallisten vapaapäivien osalta. Samoja säännöksiä olisi sovellettava myös mallasohran tariffikiintiöön.

(5) Asetus (EY) N:o 2377/2002 olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetukset (EY) N:o 2377/2002 seuraavasti:

1) Korvataan 7 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos tämän asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen laatuvaatimukset ja/tai jalostusedellytykset eivät täyty, asetuksen (EY) N:o 1162/95 10 artiklan a alakohdassa tarkoitettu tuontitodistukseen liittyvä vakuus ja tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu lisävakuus menetetään.”

2) Poistetaan 8 artiklan viimeisestä virkkeestä ilmaus ”ja allekirjoitukset”.

3) Korvataan 9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisten viranomaisten on todistushakemusten jättöpäivänä toimitettava komissiolle faksitse liitteessä II annetun mallin mukainen tiedonanto sekä ilmoitettava tuontitodistushakemuksissa mainittava kokonaismäärä viimeistään kello 18.00 Brysselin aikaa.”

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁴⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁵⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 95.

⁽⁶⁾ EYVL L 25, 30.1.2003, s. 37.

⁽⁷⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 92.

⁽⁸⁾ EUVL L 80, 27.3.2003, s. 21.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 627/2003,
annettu 4 päivänä huhtikuuta 2003,
tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2176/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä olevan yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitettyjen tavaroiden luokittelua koskevia säännöksiä.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt. Näitä sääntöjä sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeistöön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoja ja jotka vahvistetaan yhteisön erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden toimenpiteiden soveltamiseksi.
- (3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän asetuksen liitteen taulukossa olevassa 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokiteltava 2 sarakkeen CN-koodeihin 3 sarakkeesta ilmenevin perustein.
- (4) On asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tällä asetuksella vahvistettujen säännösten mukaisia, voi haltija

edelleen vedota yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000⁽⁴⁾, 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti kolmen kuukauden ajan.

- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon 2 sarakkeen CN-koodeihin.

2 artikla

Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten mukaisia, voidaan vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä kolmen kuukauden ajan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta
Frederik BOLKESTEIN
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 331, 7.12.2002, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.
⁽⁴⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

LIITE

Tavaran kuvaus	Luokittelu CN-koodi	Perusteet																
(1)	(2)	(3)																
<p>1. Valmiste (Hummus), joka koostuu kikherne- soseesta (81 painoprosenttia), vedestä, öljystä, seesamista, mausteista, sitruunahaposta, suolasta ja säilöntäaineista. Valmiste on pakattu vähittäismyyntiä varten esimerkiksi 250 gramman pakkauksiin.</p>	2005 90 80	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön, 20 ryhmän 3 huomau- tuksen sekä CN-koodien 2005, 2005 90 ja 2005 90 80 nimiketekstien mukaan.</p> <p>Valmistetta ei voida pitää nimikkeen 2103 kastik- keena tai maustamisvalmisteita olevana sekoituk- sena (ks. HS-selitykset, nimike 2103). Valmiste luokitellaan nimikkeeseen 2005, koska se on enemmän valmistettua kuin mitä 7 ryhmässä salli- taan.</p>																
<p>2. Mantelimassalla täytetyt kuivatut taatelit. Täyte koostuu massasta, joka on valmistettu mante- leista, sakkaroosista, glukoosista ja vanilja- aromista ja jonka sokeripitoisuus on 63 painoprosenttia.</p> <p>Tuote on pakattu vähittäismyyntiä varten 250 gramman pakkauksiin.</p>	2008 99 68	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön sekä CN-koodien 2008, 2008 99 ja 2008 99 68 nimiketekstien mukaan.</p> <p>Tuote ei ole makeinen eikä makeisvalmiste (ks. HS-selitykset, nimike 1704, ensimmäinen kappale).</p> <p>Tuote on nimikkeeseen 2008 kuuluva valmistettu hedelmä.</p>																
<p>3. Viskoosinen valmiste, jonka Brix-arvo on 69 ja jonka koostumus on painoprosentteina ilmai- stuna:</p> <table border="0"> <tr> <td>— glukoosisiirappia</td> <td>32,2</td> </tr> <tr> <td>— maitotiivistettä</td> <td>26,6</td> </tr> <tr> <td>— sokeria</td> <td>18</td> </tr> <tr> <td>— vettä</td> <td>12,4</td> </tr> <tr> <td>— kermaa</td> <td>4,2</td> </tr> <tr> <td>— fariinisokeria</td> <td>3,2</td> </tr> <tr> <td>— maitoa</td> <td>1,1</td> </tr> <tr> <td>— voita</td> <td>1,1</td> </tr> </table> <p>ja pieniä määriä suolaa, sakeuttamisaineita, säilöntäaineita, vaahtoutumisenestoaineita ja makuaineita.</p> <p>Tuotetta käytetään jäätelön valmistuksessa antamaan sille marmoroitu ulkonäkö ja toffeen makua. Tuote on pakattu 20 kilon pakkauksiin.</p>	— glukoosisiirappia	32,2	— maitotiivistettä	26,6	— sokeria	18	— vettä	12,4	— kermaa	4,2	— fariinisokeria	3,2	— maitoa	1,1	— voita	1,1	2106 90 98	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen 1 ja 6 sekä CN-koodien 2106, 2106 90 ja 2106 90 98 mukaisesti.</p> <p>Ottaen huomioon tuotteen koostumus, erityisesti sen suuri sokeripitoisuus ja maitoaineiden vähäinen määrä, tuotetta ei voida pitää nimik- keiden 0401—0404 tuotteisiin perustuvana elin- tarvikevalmisteena. Tämän vuoksi sitä ei voida luokitella nimikkeeseen 1901 (ks. myös HS-seli- tykset, 19 ryhmä, yleisohjeita, poikkeus d).</p> <p>Tuotetta ei voida pitää nimikkeeseen 2103 kuulu- vana kastikkeena tai maustamisvalmisteena, koska sitä ei lisätä ruokaan kypsennyksen tai tarjoilun yhteydessä. Sitä ei myöskään pidetä nimikkeeseen 2103 kuuluvana eräiden ruokalajien maustamiseen käytettävänä valmisteena (ks. HS-selitykset, nimike 2103, kohta A).</p>
— glukoosisiirappia	32,2																	
— maitotiivistettä	26,6																	
— sokeria	18																	
— vettä	12,4																	
— kermaa	4,2																	
— fariinisokeria	3,2																	
— maitoa	1,1																	
— voita	1,1																	

Tavaran kuvaus	Luokittelu CN-koodi	Perusteet
(1)	(2)	(3)
4. Jäykät muovikotelot, joita käytetään puolijohdekiekkojen kuljettamiseen, varastointiin ja käsittelyyn. Kotelon seinien sisäpuolella on urat; pohja ja yksi sivuista on avoin. (Aps. valokuva (*))	3923 10 00	Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön 1 ja 6 yleisen tulkintasäännön sekä CN-koodien 3923 ja 3923 10 00 nimiketektien mukaan. Näitä muovikoteloita käytetään tavaroiden kuljettamiseen ja pakkaamiseen eikä niitä voida luokitella 90 ryhmään kuuluviin osiin ja tarvikkeisiin, joita käytetään yksinomaan tai pääasiassa tietyissä koneissa tai laitteissa (ks. 90 ryhmän 2 b huomautus).

(*) Valokuva on ainoastaan ohjeellinen.

**KOMISSION DIREKTIIVI 2003/26/EY,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2003,**

**Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen
hyötyajoneuvojen nopeudenrajoittimien ja pakokaasupäästöjen osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista 6 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivi 2000/30/EY koskee matkustajia tai tavaraa kuljettavien hyötyajoneuvojen tienvarsitarkastusten oikeudellista kehystä. Direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot täydentävät vuosikatsastuksia tekemällä vuosittain edustavalle otokselle niiden teillä liikkuvasta hyötyajoneuvokannasta ennalta ilmoittamattomia tienvarsitarkastuksia.
- (2) Ajoneuvojen tarkastuksista säädetään moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/96/EY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/11/EY⁽³⁾, sekä direktiivissä 2000/30/EY, joka koskee raskaiden hyötyajoneuvojen tienvarsitarkastuksia. Molemmissa direktiiveissä käytetään samaa komiteaa ja samaa menettelyä, kun niitä mukautetaan tekniikan kehitykseen.
- (3) Direktiiviä 96/96/EY on muutettu asettamalla tiukemmat päästörajat tietyille moottoriajoneuvoluokille ja säätämällä raskaiden hyötyajoneuvojen nopeudenrajoittimien toiminnan testauksesta. Jotta direktiivi 2000/30/EY olisi yhdenmukainen direktiivin 96/96/EY kanssa, sitä on myös mukautettava sisällyttämällä siihen uudet tekniset säännökset eli ottamalla ajoneuvojen sisäiset valvontajärjestelmät (OBD-järjestelmät) ja nopeudenrajoittimet tienvarsitarkastusten piiriin. Direktiivi 2000/30/EY olisi myös saatettava ajan tasalle (yhdessä direktiivin 96/96/EY kanssa) sisällyttämällä siihen tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien tarkistetut päästötestien raja-arvot.
- (4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 96/96/EY 8 artiklalla perustetun, tekniikan kehitykseen mukauttamista käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 2000/30/EY liitteet I ja II tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säätävät siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta
Loyola DE PALACIO
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 203, 10.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 48, 17.2.2001, s. 20.

LIITE

Muutetaan direktiivin 2000/30/EY liitteet I ja II seuraavasti:

1) Korvataan liitteessä I olevan 10 kohdan k alakohta seuraavasti:

”k) nopeudenrajoitin (asennus ja toiminta);

2) Muutetaan liite II seuraavasti:

— Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Pakokaasupäästöjä koskevat erityisvaatimukset

2.1 Moottoriajoneuvot, jotka on varustettu ottomoottorilla (bensini moottorit)

a) Jos pakokaasupäästöjä ei ohjata kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä kuten lambda-anturilla varustetulla kolmitoimisella katalyysatorilaitteistolla:

- 1) Pakojärjestelmän silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
- 2) Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.

Moottorin käytyä kohtuullisen ajan (ottaen huomioon valmistajan suositukset) mitataan pakokaasujen hiilimonoksidipitoisuus (CO-pitoisuus) joutokäynnillä (kuormittamattomana).

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus on se, jonka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä tätä tietoa viitearvona, CO-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

- i) 4,5 tilavuusprosenttia ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön sen päivämäärän, josta alkaen jäsenvaltiot vaativat, että ajoneuvot ovat neuvoston direktiivin 70/220/ETY (*) mukaisia, ja 1 päivän lokakuuta 1986 välisenä aikana;
- ii) 3,5 tilavuusprosenttia ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän lokakuuta 1986 jälkeen.

b) Jos pakokaasupäästöjä ohjataan kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä kuten lambda-anturilla varustetulla kolmitoimisella katalyysatorilaitteistolla:

- 1) Pakojärjestelmän silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
- 2) Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
- 3) Ajoneuvon päästönohjausjärjestelmän tehon määrittäminen mittaamalla lambda-arvo ja pakokaasujen CO-pitoisuus 4 kohdan mukaisesti tai käyttämällä menetelmiä, joita valmistajat ovat ehdottaneet ja jotka on hyväksytty tyyppihyväksynnän yhteydessä. Ajoneuvon moottoria on kutakin tarkastusta varten käytettävä ajoneuvon valmistajan suositusten mukaisesti.
- 4) Pakoputken päästöt — raja-arvot

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus on se, jonka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla, CO-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

i) Mittaus moottorin joutokäyntikierrosluvulla:

Pakokaasujen CO-pitoisuus saa olla enintään 0,5 tilavuusprosenttia, ja ajoneuvoilla, jotka on tyyppi-hyväksytty direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY (**) ja myöhemmillä muutoksilla, liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä A tai rivillä B annettujen raja-arvojen mukaisesti, CO-pitoisuus saa olla enintään 0,3 tilavuusprosenttia. Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2002 jälkeen.

ii) Mittaus korkealla joutokäyntikierrosluvulla (kuormittamattomana) moottorin kierrosluvun ollessa vähintään 2 000 min⁻¹:

CO-pitoisuus saa olla enintään 0,3 tilavuusprosenttia, ja ajoneuvoilla, jotka on tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY ja myöhemmillä muutoksilla, liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä A tai rivillä B annettujen raja-arvojen mukaisesti, CO-pitoisuus saa olla enintään 0,2 tilavuusprosenttia. Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2002 jälkeen.

Lambda: 1 ± 0,03 tai valmistajan erittelyn mukainen.

iii) Niiden moottoriajoneuvojen osalta, jotka on varustettu sisäisellä valvontajärjestelmällä (OBD-järjestelmällä) direktiivin 70/220/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY ja myöhemmillä muutoksilla, mukaisesti, jäsenvaltiot voivat edellä i alakohdassa esitetyn testin vaihtoehtona varmistaa päästönohjausjärjestelmän oikean toiminnan OBD-laitteen asianmukaisen lukeman avulla ja tarkistamalla samanaikaisesti, että OBD-järjestelmä toimii moitteettomasti.

2.2 Dieselmoottorilla varustetut moottoriajoneuvot

- a) Pakokaasujen sameuden mittaus vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa tyhjäkäynnistä ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeuteen) vaihde vapaalla ja kytkin kytkettynä.
- b) Ajoneuvon esivalmistelu:
- 1) Ajoneuvo voidaan testata ilman esivalmistelua, mutta turvallisuussyistä olisi tarkistettava, että moottori on saavuttanut käyntilämpötilan ja että se on mekaanisesti tyydyttävässä kunnossa.
  - 2) Jäljempänä d alakohdan 5 alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta ajoneuvoa ei voida hylätä, ellei sitä ole esivalmisteltu seuraavien vaatimusten mukaisesti:
    - i) Moottorin on saavutettava täysi käyntilämpötila, joka on esimerkiksi öljynmittapuikon putkesta anturilla mitattava moottoriöljyn lämpötila, jonka on oltava vähintään 80 °C, tai normaali käyntilämpötila, jos se on tätä alhaisempi, taikka infrapunasäteilyn perusteella mitattava sylinteriryhmän lämpötila, jonka on oltava vähintään edellä mainittua vastaava lämpötila. Jos tämä mittaus on ajoneuvon kokoonpanosta johtuen epäkäytännöllinen, ajoneuvon normaali käyntilämpötila voidaan määrittää muilla tavoin, esimerkiksi moottorin tuulettimen toiminnasta.
    - ii) Pakojärjestelmä on puhdistettava vähintään kolmella vapaan kiihdytyksen syklillä tai vastaavalla menetelmällä.
- c) Testimenettely:
- 1) Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
  - 2) Moottorin ja mahdollisen turboahtimen on oltava tyhjäkäynnillä ennen kunkin vapaan kiihdytyksen syklin alkua. Raskaiden dieselmoottoreiden osalta tämä merkitsee sitä, että kaasupolkimen päästämisen jälkeen on odotettava vähintään 10 sekuntia.
  - 3) Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aloittamiseksi kaasupoljin on painettava pohjaan nopeasti ja portaattomasti (alle sekunnissa) mutta ei liian voimakkaasti, jotta ruiskutuspumpon syöttö olisi mahdollisimman suuri.
  - 4) Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aikana moottorin on ennen kaasupolkimen päästämistä saavutettava ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeus tai automaattivaihteistolla varustettujen ajoneuvojen osalta valmistajan ilmoittama kierrosnopeus tai, jos tätä tietoa ei ole saatavilla, kaksi kolmasosaa ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeudesta. Tämä voidaan todentaa esimerkiksi seuraamalla moottorin nopeutta tai antamalla kaasupolkimen ensimmäisen painamisen ja päästämisen välillä kulua riittävä aika, jonka olisi oltava liitteessä I määriteltyihin luokkiin 1 ja 2 kuuluvien ajoneuvojen osalta vähintään kaksi sekuntia.
- d) Raja-arvot
- 1) Konsentraation taso saa olla enintään taso, joka on kirjattu neuvoston direktiivin 72/306/ETY (***) mukaiseen kilpeen.
  - 2) Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä tätä tietoa viitearvona, konsentraation taso ei saa ylittää valmistajan ilmoittamaa tasoa tai absorptio-kertoimen raja-arvoja, jotka ovat seuraavat:
Suurin sallittu absorptiokerroin:
    - vapaasti hengittävillä dieselmoottoreilla = 2,5 m⁻¹,
    - turboahtimella varustetuilla dieselmoottoreilla = 3,0 m⁻¹,
    - raja-arvoa 1,5 m⁻¹ sovelletaan seuraaviin ajoneuvoihin, jotka on tyyppihyväksytyt käyttämällä raja-arvoja, jotka on annettu
      - a) direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä B — (dieselmoottorilla varustettu kevyt ajoneuvo — Euro 4);
      - b) direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä B1 — (dieselmoottorilla varustettu raskas ajoneuvo — Euro 4);
      - c) direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä B2 — (dieselmoottorilla varustettu raskas ajoneuvo — Euro 5);
      - d) direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä C — (raskas ajoneuvo — erittäin ympäristöystävällinen ajoneuvo);
 tai direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai vastaavia arvoja, kun käytetään EY-tyyppihyväksynnässä käytetystä laitteistosta poikkeavaa laitteistotyyppiä.
Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, liitteessä I olevan 5.3.1.4 kohdan tai direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, liitteessä I olevan 6.2.1 kohdan kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2008 jälkeen.

- 3) Ennen 1 päivää tammikuuta 1980 rekisteröidyt tai ensimmäistä kertaa käyttöön otetut ajoneuvot vapautetaan näistä vaatimuksista.
- 4) Ajoneuvo on hylättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että vähintään viimeisten kolmen vapaan kiihdytyksen syklin aritmeettinen keskiarvo ylittää raja-arvon. Keskiarvo voidaan laskea siten, ettei huomioon oteta sellaisia mahdollisia mittauksia, joiden tulokset poikkeavat huomattavasti mitattusta keskiarvosta, tai käyttämällä muuta tilastolaskentamenetelmää, jossa otetaan huomioon mitattujen arvojen hajonta. Jäsenvaltiot voivat määrätä testisyklien enimmäismäärän.
- 5) Tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat 2.2 kohdan d alakohdan 4 alakohdan määräyksistä poiketen hylätä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai 2.2 kohdan b alakohdan 2 alakohdan ii alakohdassa määritellyn puhdistussyklin (tai vastaavan) jälkeen on mitattu arvoja, jotka ylittävät huomattavasti raja-arvot. Niin ikään tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat 2.2 kohdan d alakohdan 4 alakohdan määräyksistä poiketen hyväksyä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai 2.2 kohdan b alakohdan 2 alakohdan ii alakohdassa määritellyn puhdistussyklin (tai vastaavan) jälkeen on mitattu arvoja, jotka alittavat huomattavasti raja-arvot.

2.3 Tarkastuslaitteisto

Ajoneuvopäästöt tarkastetaan käyttäen laitteistoa, joka on suunniteltu määrittämään tarkasti, ovatko päästöt säädettyjen tai valmistajan ilmoittamien raja-arvojen mukaisia.

(*) EYVL L 76, 9.3.1970, s. 1.

(**) EYVL L 350, 28.12.1998, s. 1.

(***) EYVL L 190, 20.8.1972, s. 1."

— Lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Nopeudenrajoittimia koskevat erityisvaatimukset

- tarkastetaan, jos mahdollista, onko nopeudenrajoitin asennettu neuvoston direktiivin 92/6/ETY (*) mukaisesti,
- tarkastetaan nopeudenrajoittimen kilven kelpoisuus,
- tarkastetaan, jos mahdollista, että nopeudenrajoittimen sinetit ja muut nopeudenrajoittimen epäasiallisen käsittelyn estävät suojaukset, jos sellaisia on, ovat ehjät,
- tarkastetaan mahdollisuuksien mukaan, että nopeudenrajoittimella estetään direktiivin 92/6/ETY 2 ja 3 artiklassa mainittuja ajoneuvoja ylittämästä ennalta asetetut arvot.

(*) EYVL L 57, 2.3.1992, s. 27."

**KOMISSION DIREKTIIVI 2003/27/EY,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2003,
neuvoston direktiivin 96/96/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen moottoriajoneuvojen pakokaasupäästöjen tarkastuksen osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/96/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/11/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Auto-Oil-ohjelmissä määriteltiin moottoriajoneuvojen huollon taso avaintekijäksi tarkasteltaessa liikenteen vaikutusta ilman laatuun; Auto-Oil-ohjelmat käynnistettiin vuonna 1992 analyttisen perustan luomiseksi vuodesta 2000 alkaen ja sen jälkeen asetettaville ajoneuvojen päästöjä ja polttoaineen laatua koskeville normeille, jotta saavutettaisiin ilman laatua koskevat tavoitteet keskittymällä erityisesti tieliikenteen päästöjen vähentämiseen.
- (2) Direktiivissä 96/96/EY eritellään määräaikaistarkastuksissa suoritettavat testit, joilla tarkastetaan, että bensiini- ja dieselkäyttöisten ajoneuvojen päästöt ovat edelleen hyväksyttävissä rajoissa.
- (3) Komissio perusti vuonna 2000 Moottoriajoneuvojen kansainvälisen katsastuskomitean (CITA) ja muiden asianomaisten järjestöjen asiantuntijoista koostuvan työryhmän, joka kokoontui vuonna 2000. Työryhmä käsittelee direktiivissä 96/96/EY ja Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista 6 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/30/EY⁽³⁾ säädettyjen päästötestien raja-arvojen muuttamiseen liittyviä vaihtoehtoja sen määrittämiseksi, voidaanko ympäristölle aiheutuvia hyötyjä lisätä. Työryhmä katsoi, että nykyiset raja-arvot ovat poikkeuksetta huomattavasti sen tason yläpuolella, joka ajoneuvoilla voidaan käytännössä saavuttaa, kunhan niitä huolletaan asianmukaisesti: nykyiset raja-arvot eivät siis edistä voimakkaasti saastuttavien ajoneuvojen havaitsemista niin tehokkaasti kuin olisi mahdollista; voimakkaasti saastuttavia ajoneuvoja ovat ajoneuvot, joiden pakokaasupäästöt ovat vähintään 50 prosenttia korkeammat kuin mitä asianmukaisesti huolletuilta ajoneuvoilta voitaisiin odottaa.

- (4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 96/96/EY 8 artiklalla perustetun, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan direktiivin mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 96/96/EY liite II tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säätävät siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta
Loyola DE PALACIO
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 48, 17.2.2001, s. 20.

⁽³⁾ EYVL L 203, 10.8.2000, s. 1.

LIITE

Korvataan direktiivin 96/96/EY liitteessä II olevan 7.10 kohdan neljäs luetelmakohta seuraavasti:

”— tarkastetaan mahdollisuuksien mukaan, että nopeudenrajoittimella estetään direktiivin 92/6/ETY 2 ja 3 artiklassa mainittuja ajoneuvoja ylittämästä ennalta asetetut arvot.”.

Korvataan direktiivin 96/96/EY liitteessä II oleva 8.2 kohta seuraavasti:

”8.2 Pakokaasupäästöt

8.2.1 Moottoriajoneuvot, jotka on varustettu ottomoottorilla (bensiniinimoottorit)

a) Jos pakokaasupäästöjä ei ohjata kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä kuten lambda-anturilla varustetulla kolmitoimisella katalysaattorilaitteistolla:

1. Pakojärjestelmän silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
2. Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.

Moottorin käytyä kohtuullisen ajan (ottaen huomioon valmistajan suositukset) mitataan pakokaasujen hiilimonoksidipitoisuus (CO-pitoisuus) joutokäynnillä (kuormittamattomana).

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus on se, jonka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä tätä tietoa viitearvona, CO-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

- i) 4,5 tilavuusprosenttia ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön sen päivämäärän, josta alkaen jäsenvaltiot vaativat, että ajoneuvot ovat direktiivin 70/220/ETY (*) mukaisia, ja 1 päivän lokakuuta 1986 välisenä aikana;
- ii) 3,5 tilavuusprosenttia ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän lokakuuta 1986 jälkeen.

b) Jos pakokaasupäästöjä ohjataan kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä kuten lambda-anturilla varustetulla kolmitoimisella katalysaattorilaitteistolla:

1. Pakojärjestelmän silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
2. Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
3. Ajoneuvon päästönohjausjärjestelmän tehon määrittäminen mittaamalla lambda-arvo ja pakokaasujen CO-pitoisuus 4 kohdan mukaisesti tai käyttämällä menetelmiä, joita valmistajat ovat ehdottaneet ja jotka on hyväksytty tyyppihyväksynnän yhteydessä. Ajoneuvon moottoria on kutakin tarkastusta varten käytettävä ajoneuvon valmistajan suositusten mukaisesti.
4. Pakoputken päästöt — raja-arvot

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus on se, jonka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla, CO-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

i) Mittaus moottorin joutokäyntikierronluvulla:

Pakokaasujen CO-pitoisuus saa olla enintään 0,5 tilavuusprosenttia, ja ajoneuvoilla, jotka on tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY (**) ja myöhemmillä muutoksilla, liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä A tai rivillä B annettujen raja-arvojen mukaisesti, CO-pitoisuus saa olla enintään 0,3 tilavuusprosenttia. Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2002 jälkeen.

ii) Mittaus korkealla joutokäyntikierronluvulla (kuormittamattomana) moottorin kierrosluvun ollessa vähintään 2 000 min⁻¹:

CO-pitoisuus saa olla enintään 0,3 tilavuusprosenttia, ja ajoneuvoilla, jotka on tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY ja myöhemmillä muutoksilla, liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä A tai rivillä B annettujen raja-arvojen mukaisesti, CO-pitoisuus saa olla enintään 0,2 tilavuusprosenttia. Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2002 jälkeen.

Lambda: $1 \pm 0,03$ tai valmistajan erittelyn mukainen.

- iii) Niiden moottoriajoneuvojen osalta, jotka on varustettu sisäisellä valvontajärjestelmällä (OBD-järjestelmällä) direktiivin 70/220/EY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY ja myöhemmillä muutoksilla) mukaisesti, jäsenvaltiot voivat edellä i alakohdassa esitetyn testin vaihtoehtona varmistaa päästönohjausjärjestelmän oikean toiminnan OBD-laitteen asianmukaisen lukeman avulla ja tarkistamalla samanaikaisesti, että OBD-järjestelmä toimii moitteettomasti.

8.2.2 Dieselmoottorilla varustetut moottoriajoneuvot

- a) Pakokaasujen sameuden mittausta vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa tyhjäkäynnistä ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeuteen) vaihte vapaalla ja kytkin kytkettynä.
- b) Ajoneuvon esivalmistelu:
1. Ajoneuvo voidaan testata ilman esivalmistelua, mutta turvallisuussyistä olisi tarkistettava, että moottori on saavuttanut käyntilämpötilan ja että se on mekaanisesti tyydyttävässä kunnossa.
  2. Jäljempänä d alakohdan 5 alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta ajoneuvoa ei voida hylätä, ellei sitä ole esivalmisteltu seuraavien vaatimusten mukaisesti:
    - i) Moottorin on saavutettava täysi käyntilämpötila, joka on esimerkiksi öljynmittapuikon putkesta anturilla mitattava moottoriöljyn lämpötila, jonka on oltava vähintään 80 °C, tai normaali käyntilämpötila, jos se on tätä alhaisempi, taikka infrapunasäteilyn perusteella mitattava sylinteriryhmän lämpötila, jonka on oltava vähintään edellä mainittua vastaava lämpötila. Jos tämä mittausta on ajoneuvon kokoonpanosta johtuen epäkäytännöllinen, ajoneuvon normaali käyntilämpötila voidaan määrittää muilla tavoin, esimerkiksi moottorin tuulettimen toiminnasta.
    - ii) Pakojärjestelmä on puhdistettava vähintään kolmella vapaan kiihdytyksen syklillä tai vastaavalla menetelmällä.
- c) Testimenettely:
1. Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
  2. Moottorin ja mahdollisen turboahtimen on oltava tyhjäkäynnillä ennen kunkin vapaan kiihdytyksen syklin alkua. Raskaiden dieselmoottoareiden osalta tämä merkitsee sitä, että kaasupolkimen päästämisen jälkeen on odotettava vähintään 10 sekuntia.
  3. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aloittamiseksi kaasupoljin on painettava pohjaan nopeasti ja portaattomasti (alle sekunnissa) mutta ei liian voimakkaasti, jotta ruiskutuspumun syöttö olisi mahdollisimman suuri.
  4. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aikana moottorin on ennen kaasupolkimen päästämistä saavutettava ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeus tai automaattivaihteistolla varustettujen ajoneuvojen osalta valmistajan ilmoittama kierrosnopeus tai, jos tätä tietoa ei ole saatavilla, kaksi kolmasosaa ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeudesta. Tämä voidaan todentaa esimerkiksi seuraamalla moottorin nopeutta tai antamalla kaasupolkimen ensimmäisen painamisen ja päästämisen välillä kuluva riittävä aika, jonka olisi oltava liitteessä I määriteltyihin luokkiin 1 ja 2 kuuluvien ajoneuvojen osalta vähintään kaksi sekuntia.
- d) Raja-arvot
1. Konsentraation taso saa olla enintään taso, joka on kirjattu direktiivin 72/306/ETY (***) mukaiseen kilpeen.
  2. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä tätä tietoa viitearvona, konsentraation taso ei saa ylittää valmistajan ilmoittamaa tasoa tai absorptiokerroimen raja-arvoja, jotka ovat seuraavat:

Suurin sallittu absorptiokerroin:

    - vapaasti hengittävillä dieselmoottoareilla = 2,5 m⁻¹,
    - turboahtimella varustetuilla dieselmoottoareilla = 3,0 m⁻¹,
    - raja-arvoa 1,5 m⁻¹ sovelletaan seuraaviin ajoneuvoihin, jotka on tyyppihyväksytyt käyttämällä raja-arvoja, jotka on annettu
      - a) direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä B — (dieselmoottorilla varustettu kevyt ajoneuvo — Euro 4);
      - b) direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY (****), liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä B1 — (dieselmoottorilla varustettu raskas ajoneuvo — Euro 4);
      - c) direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä B2 — (dieselmoottorilla varustettu raskas ajoneuvo — Euro 5);

d) direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä C — (raskas ajoneuvo — erittäin ympäristövastustavallinen ajoneuvo);

tai direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai vastaavia arvoja, kun käytetään EY-tyyppihyväksynnässä käytetystä laitteistosta poikkeavaa laitteistotyyppiä.

Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY, liitteessä I olevan 5.3.1.4 kohdan tai direktiivin 88/77/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/96/EY, liitteessä I olevan 6.2.1 kohdan kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2008 jälkeen.

3. Ennen 1 päivää tammikuuta 1980 rekisteröidyt tai ensimmäistä kertaa käyttöön otetut ajoneuvot vapautetaan näistä vaatimuksista.
4. Ajoneuvo on hylättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että vähintään viimeisten kolmen vapaan kiihdytyksen syklin aritmeettinen keskiarvo ylittää raja-arvon. Keskiarvo voidaan laskea siten, ettei huomioon oteta sellaisia mahdollisia mittauksia, joiden tulokset poikkeavat huomattavasti mitatusta keskiarvosta, tai käyttämällä muuta tilastolaskentamenetelmää, jossa otetaan huomioon mitattujen arvojen hajonta. Jäsenvaltiot voivat määrätä testisykliä enimmäismäärän.
5. Tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat 8.2.2 kohdan d alakohdan 4 alakohdan määräyksistä poiketen hylätä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai 8.2.2 kohdan b alakohdan 2 alakohdan ii alakohdassa määritellyn puhdistussyklin (tai vastaavan) jälkeen on mitattu arvoja, jotka ylittävät huomattavasti raja-arvot. Niin ikään tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat 8.2.2 kohdan d alakohdan 4 alakohdan määräyksistä poiketen hyväksyä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai 8.2.2 kohdan b alakohdan 2 alakohdan ii alakohdassa määritellyn puhdistussyklin (tai vastaavan) jälkeen on mitattu arvoja, jotka alittavat huomattavasti raja-arvot.

8.2.3 Tarkastuslaitteisto

Ajoneuvopäästöt tarkastetaan käyttäen laitteistoa, joka on suunniteltu määrittämään tarkasti, ovatko päästöt säädettyjen tai valmistajan ilmoittamien raja-arvojen mukaisia.

- 8.2.4 Jos EY-tyyppihyväksynnän yhteydessä todetaan, ettei ajoneuvotyyppi täytä tässä direktiivissä säädettyjä raja-arvoja, jäsenvaltiot voivat asettaa kyseiselle ajoneuvotypille korkeampia raja-arvoja valmistajan toimittamien todisteiden perusteella. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

(*) EYVL L 76, 9.3.1970, s. 1.

(**) EYVL L 350, 28.12.1998, s. 1.

(***) EYVL L 190, 20.8.1972, s. 1.

(****) EYVL L 44, 16.2.2000, s. 1.”

**KOMISSIION DIREKTIIVI 2003/28/EY,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003,
vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun
neuvoston direktiivin 94/55/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen neljännen kerran
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/55/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/7/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 94/55/EY liitteet A ja B sisältävät vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (ADR-sopimuksen), sellaisena kuin sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2001, liitteet A ja B.
- (2) ADR-sopimus ajantasaistetaan joka toinen vuosi. Muutettu versio tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003, ja sitä koskeva siirtymäkausi kestää 30 päivään kesäkuuta 2003.
- (3) Liitteessä C on viittauksia reunanumeroihin, jotka on muutettava kohdiksi.
- (4) Tästä syystä direktiivin 94/55/EY liitteet on muutettava.
- (5) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat vaarallisten aineiden kuljetuksia käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 94/55/EY liitteet seuraavasti:

- 1) Korvataan liite A seuraavasti:

"LIITE A

Vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (ADR-sopimuksen), sellaisena kuin se on voimassa 1 päivästä tammikuuta 2003, liitteen A määräykset, joissa ilmaisu 'sopimuspuoli' korvataan ilmaisulla 'jäsenvaltio'

ADR-sopimuksen liitteen A muutettu vuoden 2003 versio julkaistaan heti, kun se on saatavilla yhteisön kaikilla virallisilla kielillä."

- 2) Korvataan liite B seuraavasti:

"LIITE B

Vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (ADR-sopimuksen), sellaisena kuin se on voimassa 1 päivästä tammikuuta 2003, liitteen B määräykset, joissa ilmaisu 'sopimuspuoli' korvataan ilmaisulla 'jäsenvaltio'

ADR-sopimuksen liitteen B muutettu vuoden 2003 versio julkaistaan heti, kun se on saatavilla yhteisön kaikilla virallisilla kielillä."

- 3) Muutetaan liite C tämän direktiivin liitteenä olevan liitteen C mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säätävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta

Loyola DE PALACIO

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 30, 1.2.2001, s. 43.

LIITE

"LIITE C

1. Korvataan 2 kohdassa ilmaisu "on liitteen B reunanumero 10 599" ilmaisulla "on liitteen A luku 1.9".
  2. Korvataan 4 kohdassa ilmaisu "on liitteen A reunanumero 2 211" ilmaisulla "koostuu 'pullon', 'putken', 'paineastian', 'kryogeenisen astian' ja 'pullokontin' määritelmistä, jotka sisältyvät liitteen A jaksoon 1.2.1".
  3. Korvataan 5 kohdassa ilmaisu "ovat liitteiden A ja B reunanumerot 2 010 ja 10 602" ilmaisulla "ovat liitteen A luvussa 1.5 vahvistetut erityissäännökset".
-

**KOMISSION DIREKTIIVI 2003/29/EY,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2003,
vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä
annetun neuvoston direktiivin 96/49/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen neljännen kerran
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/49/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/6/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 96/49/EY liite sisältää vaarallisten tavaroiden kansainvälisiä kuljetuksia koskevat määräykset (RID-määräykset), sellaisina kuin niitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2001.
- (2) RID-määräykset ajantasaistetaan joka toinen vuosi. Muutettu versio tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003, ja sitä koskeva siirtymäkausi kestää 30 päivään kesäkuuta 2003.
- (3) Tästä syystä direktiivin 96/49/EY liite on muutettava.
- (4) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 96/49/EY 9 artiklalla perustetun vaarallisten aineiden kuljetuksia käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 96/49/EY liite seuraavasti:

"LIITE

Kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF) lisäyksen B liitteessä I olevat vaarallisten tavaroiden kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevat määräykset (RID-määräykset), sellaisina kuin niitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003, joissa ilmaisut 'sopimuspuoli' ja 'valtio tai rautatiet' korvataan ilmaisulla 'jäsenvaltio'

RID-määräysten liitteen B muutettu vuoden 2003 versio julkaistaan heti, kun se on saatavilla yhteisön kaikilla virallisilla kielillä."

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säätävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2003.

*Komission puolesta
Loyola DE PALACIO
Varapuheenjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 25.

⁽²⁾ EYVL L 30, 1.2.2001, s. 42.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä huhtikuuta 2003,

komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1113)

(Ainoastaan englannin-, ranskan-, hollannin- ja ruotsinkieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(2003/245/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26 päivänä kesäkuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2002/70/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

ottaa huomioon kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2369/2002⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on saanut Belgian kuningaskunnalta, Irlannilta, Alankomaiden kuningaskunnalta, Ruotsin kuningaskunnalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeltä kuningaskunnalta hakemukset, joissa pyydetään MOO IV:n tavoitteiden kasvattamista kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien syiden vuoksi.
- (2) Komission on tehtävä päätökset tapauskohtaisesti hakemusten saapumishetkellä voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Komissio katsoo, että tässä päätöksessä olisi vahvistettava selkeät ja avoimet perusteet, joilla taataan hakemusten oikeudenmukainen arviointi ja estetään päätöksestä johtuva pyyntiponnistuksen kasvaminen.

- (3) Hakemukset, jotka ovat saapuneet 31 päivän joulukuuta 2001 jälkeen ja jotka koskevat kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisia aluksia, eivät päätöksen 97/413/EY 4 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 2792/1999 6 artiklan mukaisesti ole tukikelpoisia.
- (4) Uudet alukset ovat teknologisesti kehityksestä johtuen vanhoja aluksia suorituskykyisempiä, mikä johtaa pyyntiponnistuksen kasvuun. Uusien alusten on jo oltava tuoreimpienkin turvallisuusvaatimusten mukaisia.
- (5) Jos alus menetetään merellä, omistajalla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin korvata alus voidakseen jatkaa kalastustoimintaa.
- (6) Eräät nykyisten alusten vetoisuutta lisäävät muutokset olisi hyväksyttävä, jotta aluksella oleskeluun ja työskentelyyn tarkoitettuja sisätiloja voitaisiin kasvattaa, edellyttäen, että muutokset eivät kasvata pyyntiponnistusta.
- (7) Kokonaispituudeltaan alle 15 metrin pituisten alusten vetoisuus määräytyy niiden pituuden, leveyden ja sivukorkeuden perusteella, eikä pääkannen yläpuolisen sisätilavuuden lisäämisellä ole vaikutusta niiden vetoisuuteen.
- (8) Konetehon lisäyksellä on pyyntiponnistukseen suora vaikutus, jota ei voida irrottaa lisäyksen turvallisuusvaikutuksesta.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat kalatalouden ja vesiviljelyalan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 175, 3.7.1997, s. 27.⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 77.⁽³⁾ EYVL L 337, 31.12.1999, s. 10.⁽⁴⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 49.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hakemusten tukikelpoisuus

MOO IV:n vetoisuustavoitteiden kasvattamista koskevat hakemukset katsotaan tukikelpoisiksi seuraavilla edellytyksillä:

1. Jäsenvaltiot ovat toimittaneet hakemukset tapauskohtaisesti ennen 31 päivää joulukuuta 2001.
2. Alusten on oltava asianmukaisesti yhteisön alusrekisteriin rekisteröityjä.
3. Kyseinen alus on kokonaispituudeltaan vähintään 15 metriä pitkä.
4. Vetoisuuden lisäys johtuu olemassa olevassa rekisteröidyssä aluksessa, joka töiden aloittamishetkellä on vähintään viisi vuotta vanha, pääkannen yläpuolella tehdyistä tai tehtävistä uudenaikaistamistöistä. Jos alus on menetetty merellä, vetoisuuden lisäys on seurausta korvaavan aluksen suuremmasta pääkannen yläpuolisesta vetoisuudesta menetettyyn alukseen verrattuna.
5. Vetoisuuden lisääminen on perusteltua, jos tavoitteena on parantaa turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja työoloja koskevia tekijöitä.
6. Muutetun tai korvaavan aluksen pääkannen alapuolista vetoisuutta ei ole lisätty.

Hakemukset MOO IV:n konetehoa koskevien tavoitteiden kasvattamiseksi eivät ole tukikelpoisia.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti hyväksytyt hakemukset luetellaan liitteessä I.

Edellä 1 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti hylätyt hakemukset luetellaan liitteessä II.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle, Irlannille, Alankomaiden kuningaskunnalle, Ruotsin kuningaskunnalle sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 4 päivänä huhtikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

HYVÄKSYTYT HAKEMUKSET

Jäsenvaltio	Aluksen nimi	MOO IV laivastonosa	Lisäys b:reina
B	De Zeemeeuw	4A1	33
B	Mare Nostrum	4A1	58
B	Sylvia-Mary	4A1	21
IRL	Sean Pol	4G2	107
IRL	Sparkling Star	4G1	18
IRL	Bridget Carmel	4G1	29
IRL	Clodagh O	4G1	22
IRL	Celestial Dawn (tuonti)	4G1	27
S	Nimber	4M3	74
S	Glittvag	4M3	56
S	Nordic	4M3	17
S	Courage af Skillinge	4M3	53
S	Skandia	4M4	8
S	Silverfors	4M3	53
S	Vegas	4M2	11
S	Westero	4M4	24
S	Adenia	4M3	29
S	Handelön	4M4	21
S	Midsjö	4M3	8
S	Laguna	4M3	19
S	Saltvik	4M4	6
S	Krossfjord	4M3	13
S	Dyning	4M3	14
S	Polar	4M3	20
S	Mercy	4M4	29
S	Odeskär	4M3	85
S	Roxen	4M3	17
UK	Uusi alus korvaamaan Angela	4N4	67
UK	Uusi alus korvaamaan Pembroke	4N4	76

LIITE II

HYLÄTYT HAKEMUKSET

Jäsenvaltio	Aluksen nimi	MOO IV laivastonosa
UK	Uusi alus korvaamaan Boy Anthony	4N5
UK	Uusi alus korvaamaan Krossfjord	4N2
NL	Kokonaishakemus. Ei tapauskohtaista erittelyä.	4J2
B	Free Bird	4A1
B	Oosthinder	4A1
B	Noordhinder	4A1
B	Noordster	4A1
B	Ramblers	4A1
B	Nautilus	4A1
B	Pieter	4A1
B	Nooitgedacht	4A1
B	Alles Wisselt	4A1
B	Hein Senior	4A1
B	Kees Korf	4A1
B	Vaya con Dios	4A1
B	Soetkin	4A1
B	Ora et Labora	4A1
B	Vidar	4A1
B	Jasmine	4A1
B	Drakkar	4A1
B	Dennis	4A1
B	Blue Angel	4A1
B	Den Hoope	4A1
B	Mooie Meid	4A1
IRL	Uusi alus korvaamaan Aine	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Atlantean	4G2
IRL	Brendelen (muutostyö)	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Brendelen	4G2
IRL	Fr McKee (muutostyö)	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Fr McKee	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Neptune	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Western Viking	4G2

Jäsenvaltio	Aluksen nimi	MOO IV laivastonosa
IRL	Uusi alus korvaamaan Colmcille	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Westward Isle	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Girl Stephanie	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Golden Rose	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Menhaden	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Olgarry	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Pacelli	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Paraclete	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Silver King	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Antarctic	4G2
IRL	Uusi alus korvaamaan Sea Spray	4G2
IRL	Celtic Fisher (tuotu korvaamaan Atlantic Fisher)	4G1
IRL	Dawn Ross (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Deborah M (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Emerald Dawn (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Foyle Warrior (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Golden Dawn (muutostyö)	4G1
IRL	Heather Jane II (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Lauralena (tuotu korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Niamh Eoghan (uusi alus korvaamaan Niamh Aine ja muita aluksia)	4G1
IRL	Northern Celt (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Peadar Elaine (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Venturous (tuonti)	4G1
IRL	An Capall Ban (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	An Capall Oir (uusi alus korvaamaan An Capall Ban)	4G1
IRL	Capella (uusi alus korvaamaan Castle Beam)	4G1
IRL	Uusi alus korvaamaan Comet II	4G1
IRL	Uusi alus korvaamaan Kittiwake	4G1
IRL	Uusi alus korvaamaan Marie Dawn	4G1
IRL	Cu Na Mara (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1

Jäsenvaltio	Aluksen nimi	MOO IV laivastonosa
IRL	Dun Duirn (muutostyö)	4G1
IRL	Endurance (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Uusi alus korvaamaan Mark Amay	4G1
IRL	Mark Amay (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Regina Ponti (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
IRL	Shauan Ann (uusi alus korvaamaan useita aluksia)	4G1
S	Camo	4M4
S	Carmona	4M3
S	Lövön	4M3
S	Wally	4M3
S	Bohuslän	4M3
S	Stjärnvik	4M3
S	Porjus	4M3
S	Rossö	4M3
S	Herring	4M4
S	Glömmö	4M4
S	Boköland	4M3
S	Cornelia	4M4

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 346/2003, annettu 24 päivänä helmikuuta 2003, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Ranskan interventioelimen hallussa olevan riisin myymiseksi yhteisön markkinoilla rehuna käytettäväksi

(Euroopan unionin virallinen lehti L 50, 25. helmikuuta 2003)

Sivulla 17, 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa:

korvataan: "1. Edellä 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan niiltä määriltä, joiden osalta"
seuraavasti: "1. Edellä 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan niiltä määriltä, joiden osalta".

Sivulla 17, 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa:

korvataan: "b) myyntihinta on maksettu vahvistetun määräajan kuluessa ja 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty vakuus on asetettu;"
seuraavasti: "b) myyntihinta on maksettu vahvistetun määräajan kuluessa ja 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty vakuus on asetettu;".

Oikaistaan komission päätös 2001/723/EY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 2001, Alitalia-yhtiön pääomapohjan vahvistamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 271, 12. lokakuuta 2001)

— Sivulla 35, johdanto-osan 20 kappaleessa poistetaan viimeinen lause:

"Vastauksessa, jonka Alitalia esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle asian T-296/97 käsittelyn yhteydessä 29 päivänä maaliskuuta 1997, se hyväksyi näin ollen selvitystilasta aiheutuvien kustannusten kokonaismääräksi 750 miljardia Italian liiraa."

— Sivulla 36, johdanto-osan 22 kappaleessa

korvataan: "joko 4 206 tai 4 440 miljardia Italian liiraa"
seuraavasti: "joko 4 179 tai 4 550 miljardia Italian liiraa".
